

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧૫૦/-

વર્ષ : ૪૭મું
સપ્ટેમ્બર - ૨૦૨૨
અંક - ૫૩૨

મંગલ મંદિર • સપ્ટેમ્બર-૨૦૨૨ • ૧
(કુલ પાના : ૩૬)

મંગલ મંદિર

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનું માસિક મુજપત્ર

માસ્ક પહેરો • હાથને વારંવાર સાફ કરો • પરસ્પરનું અંતર જાળવો • કોરોના વેક્સિન અભિયાનને સફળ બનાવો

સ્વામિવાત્સલ્ય નિમિત્તે સાધર્મિક શ્રાવકોને અભિવાદન

મુખ્ય કાર્યાલય :

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

માતૃશ્રી સાકરબહેન રવજી મોરારજી લાલન (કોડાય-સુમીમવાલા)

શ્રી કચ્છી જૈન ભવન

૪૩-૪૪, બ્રાહ્મણ મિશ્રમંડળ સોસાયટી, પાલડી, એલિસબ્રીજ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૬

ફોન : (079) 4890 6001, 4890 6002, 4890 6003, 4890 6004

Email : kjssmangalmandir@gmail.com • Web site : www.kutchijainahd.org

- Top Universities Admissions**
- Best Scholarships**
- High Visa Success**

Registered Australian Immigration Consultants

Official Representative of Leading Universities.

202, 2nd Floor, Yash Aqua, 120 Feet Ring Rd, Vijay Char Rasta
Above McDonald's, Navrangpura, Ahmedabad

079 2791 1113 | 079 4892 1113

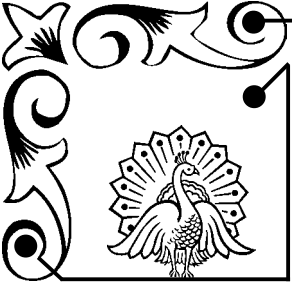
+91 74348 88000

ahmedabad@iaec.com.au

[/IAECIndia](https://www.facebook.com/IAECIndia)

iaec.com.au

Directors are from Kutchi Jain Samaj

પર્યુષણ પર્વ તમને પૂછે છે

પર્યુષણ એ માત્ર પર્વ નથી, પરંતુ પર્વાધિરાજ છે. પર્યુષણનો અર્થ છે ‘સમસ્ત પ્રકારે વસવું.’ એટલે કે આ પર્વ સમયે સાધુજનો ચોમાસાના ચાર મહિના એક જ સ્થળે સ્થિર વાસ કરીને ધર્મની આરાધના કરતા હોય છે. પરંતુ પર્યુષણનો લાક્ષણિક અર્થ છે ‘આત્માની સમીપ વસવું.’ આત્મવિજય માટે આત્મઓળખ અનિવાર્ય છે. એ આત્મતત્ત્વને જોવા માટે એકાંત અને શાંતિ જોઈએ. બાહ્ય પ્રવૃત્તિથી નિવૃત્તિ જોઈએ અને એ નિવૃત્તિમાં આત્મવિશ્લેષણની આંતરપ્રવૃત્તિ જોઈએ.

આત્માની સમીપ રહેવું એટલે શું? અનંતકાળથી આત્મા મોહ અને મિથ્યાત્વમાં અથવા કષાય અને અજ્ઞાનમાં જ વસતો આવ્યો છે. પોતાના સ્વ-ભાવને ભૂલીને વિભાવને જ નિજ સ્વરૂપ માની બેઠો છે, પરિણામે માનવી પારાવાર પીડા, દુઃખ, કંકાસ અને કલેશમાં ડૂબેલો છે. ભૌતિક લાલસાના મૃગજળ તરફ આંધળી દોટ લગાવી રહ્યો છે.

આવા માનવીને પર્યુષણ પર્વ પૂછે છે કે આ પર્વ સમયે વિચાર કર કે તું કોણ છે? તે શું મેળવ્યું છે? અને શું પામવાનું તારું લક્ષ્ય છે? દોડધામ કરતો માનવી છેક મૃત્યુ જુએ ત્યારે જીવનનો વિચાર કરવાનો પ્રારંભ કરે છે. એ માનવીને ભૌતિક સમૃદ્ધિની મૂર્છામાંથી જગાડતું પર્વ તે પર્યુષણ પર્વ છે. ચિત્તશુદ્ધિ, હૃદયશુદ્ધિ અને આત્મશુદ્ધિનું આ પરમ પવિત્ર પર્વ છે. અજ્ઞાનમાંથી સમ્યક્ જ્ઞાન તરફ, સ્વહિતને બદલે પરહિત તરફ અને વિભાવ દશામાંથી સ્વભાવ દશામાં લઈ જનારું પર્વ છે.

જૈન ધર્મના સર્વપ્રથમ આગમ શ્રી આચારાંગ સૂત્રમાં કહ્યું છે, ‘જે રીતે કેરીના હૃદયમાં છુપાયેલી ગોટલીમાં એક વિશાળ આંબાનું વૃક્ષ છૂપાયું છે, તે રીતે હે માનવ! તારી કાયામાં પરમાત્મા વસેલો છે, એને તું શોધી લે.’

પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વ એ વ્યક્તિના જીવનમાં સદાકાળ જન્મોજન્મ સુધી રહેનારી ઊર્ધ્વ ભાવનાઓની ખુશ્બુભરી વસંત સર્જે છે. ભગવાન મહાવીરે પાયાનો વિચાર કર્યો કે, માનવી આટલો બધો લાચાર, હતાશ અને નિરાશ કેમ છે? એમણે જોયું કે માનવી એ બહારનાં પરિબળોને કારણે નહીં પરંતુ પોતાના કારણે જ હારેલો છે. એની તૃષ્ણા, લાલસા અને મિથ્યાત્વને

પરિણામે પરાજિત છે. આ પરાજયને વિજયમાં પલટાવવા માટે ભગવાન મહાવીરે સંયમ, અહિંસા અને મૈત્રીનો માર્ગ બતાવ્યો. સતત જીવનશુદ્ધિ કરવાનો સંદેશ આપ્યો અને તેથી પર્યુષણ પર્વ એ કોઈ લાભ કે ભોગનું પર્વ નથી, કિંતુ ત્યાગ અને સત્ત્વનું લોકોત્તર પર્વ છે.

લૌકિક પર્વોથી માનવીના શરીરનું પોષણ થાય છે. જ્યારે પર્યુષણ પર્વથી માનવીના મનનું પોષણ થાય છે. તપ, જપ, મૈત્રી અને ક્ષમા દ્વારા એ પોતાની ભીતરની ચેતનામય જ્યોતિ સુધી પહોંચે છે. અનંતકાળથી જે આત્મા મિથ્યાત્વ, કષાય, મોહ અને અજ્ઞાનમાં વસતો રહ્યો છે. માનવીને એનું જીવન કેવું છે અને એનો આત્મા ક્યાં છે એની પણ જાણ નથી. આવે સમયે પર્યુષણ પર્વ એ માનવીને આત્મરત્, આત્મસંલગ્ન અને આત્મપ્રિય બનાવતું પર્વ છે.

આ પર્વ એ અજ્ઞાનમાંથી જ્ઞાન તરફ, વિભાવમાંથી સ્વભાવ તરફ, વેરમાંથી મૈત્રી તરફ, પીડામાંથી પ્રેમ તરફ અને સ્વહિતમાંથી પરહિત પ્રત્યે લઈ જનારી સાધના પ્રક્રિયા છે. પર્યુષણની આરાધનાને પરિણામે માનવી એની જીવનશુદ્ધિના એક પછી એક સોપાન ચડતો જાય છે અને હૃદયશુદ્ધિ, ચિત્તશુદ્ધિ અને આત્મશુદ્ધિ દ્વારા એ આંતરખોજ કરતો હોય છે.

માનવી ચંદ્રની ધરતી પર ઊતર્યો કે મંગળના ગ્રહનો વિચાર કરવા લાગ્યો. પરંતુ આત્માની ધરતી હજી એને અજાણી છે. એની ઈંદ્રિયો એની આસપાસ મોહ અને આકર્ષણનાં કિલ્લા રચી દે છે. સ્વાદેન્દ્રિય અને સ્પર્શેન્દ્રિય એને સતત ભોજન અને કામનાના સુખ તરફ દોડાવે છે.

આવે સમયે પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વ વ્યક્તિને બહારની દુનિયાના આનંદને બદલે ભીતરની પ્રસન્નતા જાણવાનો અને જગાડવાનો આદેશ આપે છે. પર્યુષણ પર્વ એટલે આત્માની દિવાળી. જેમ દિવાળીએ વ્યક્તિ પોતાના વેપારના નફા-તોટાનો વિચાર કરે એ રીતે પર્યુષણ પર્વ દરમિયાન એ પોતાના આત્માને ત્રણ પ્રશ્ન પૂછે છે. એનો પહેલો પ્રશ્ન એ છે કે હું કોણ છું? એનો અર્થ નથી કે એનો બાયોડેટા પૂછે છે. પરંતુ એનો મર્મ

(અનુસંધાન : જુઓ પાના નં. - ૧૨ ઉપર)

હતા. બીજો કોઈ ઘરમાં પરિગ્રહ હતો નહીં. હવે સાધર્મિકને બોલાવી જમાડવા કેવી રીતે? સાધર્મિકને જમાડવા માટે વધારે કમાણી કરવી ન હતી. તો પતિ-પત્ની બંનેએ એકાંતરે વારાફરતી ઉપવાસ કરી રોજ સાધર્મિકને બોલાવી માનથી જમાડવા બોલાવી લાવતા અને આમ રોજ સાધર્મિક ભક્તિનું કર્તવ્ય કરતા.

સાધર્મિક દયાપાત્ર નહીં, ભક્તિપાત્ર છે. પરમાત્માને કહીએ છીએ કે હું આપનો દાસ છું. પ્રભુના સેવક આપણા માથાના મુગટ છે. માટે ભક્તિનો ભાવ હોવો જોઈએ.

ઘણા લોકો સંઘ જમણવારોને ખોટા ખર્ચા જણાવે છે. ખરેખર આને ધર્મ પ્રત્યેની અરૂચિ ગણાય. પુત્રના લગ્નમાં અઢળક ખર્ચો કરાય અને સાધર્મિકના જમણવારમાં ખોટા ખર્ચા લાગે? આ વાસ્તવિક વાત નથી.

સમક્તિના આઠ આચારમાં પણ સાધર્મિક વાત્સલ્ય કહેલું છે. સમક્તિ એટલે સમ્યગ્ દર્શન. સમ્યગ્ દર્શન એ મોક્ષ માર્ગનું પ્રથમ પગથિયું છે. તેના આચારમાં પણ જણાવ્યું કે, “આઠમીના સગપણ સમું, અવર ન સગપણ કોય, ભક્તિ કરે સાહમ્મી તણી, સમક્તિ નિરમળ હોય.”

કદાચ નજરમાં કોઈ જૈન ધર્મી દુઃખી જણાય તો હૈયુ દ્રવી જવું જોઈએ અને હાથ ઉદાર થવા જોઈએ.

ભરત ચક્રવર્તી હજારો સાધર્મિકોની ખેતી, વ્યપાર વગેરે આરંભના (હિંસા થતાં) સર્વ કાર્યો બંધ કરાવીને પોતાને ત્યાં કાયમ જમાડતા અને કહેતા કે મને જગાડતા રહેજો. આ પણ સાધર્મિક વાત્સલ્ય હતું.

દંડવીર્ય રાજાએ પણ સાધર્મિકોની ઘણી ભક્તિ કરી હતી. કુમારપાળ મહારાજાએ સાધર્મિક વાત્સલ્ય માટે દર વર્ષે

બોંતેર લાખનો કર લેવાનું બંધ કર્યું. ઉપરાંત દર વર્ષે ૧ કરોડ સોનામહોરો સાધર્મિકો માટે વાપરતા હતા.

શાંતનુ અને ઉજમદાસ શેઠની વાત પણ જાણવા જેવી છે. ભગવાન મહાવીરના વખતની વાત છે. શાંતનું ખૂબ જ ધનાઢ્ય હતો પરંતુ કર્મ રૂઠ્યા અને સંપત્તિ બધી જ ગુમાવી. વાસણો, અલંકારો, પતિ વેચ્યા. હવે ખાવાના સાંસા પડે છે છતાં રોજ પૂજા, સામાયિક, પ્રતિક્રમણ બધુ જ કરે છે. હવે મુશ્કેલીમાં એને ખરાબ વિચાર આવ્યો. પ્રતિક્રમણ કરવા સંઘમાં, જિનદાસ શેઠની બાજુમાં બેઠો. પ્રતિક્રમણ પૂરું થયું એટલે સામાયિક જલ્દી જલ્દી પારી, જિનદાસ શેઠે પોતાનો હાર નીચે મૂકી અને પ્રતિક્રમણ કરતા હતા, તે હાર શાંતનુએ ચોરી, પોતાની કટાસણાની થેલીમાં મૂક્યો. જિનદાસ શેઠે કપડા પહેરતી વખતે જોયું કે હાર ચોરાઈ ગયો. શાંતનુ સાથે બેઠા હતા, તે જ ચોરી ગયો હોવો જોઈએ. પરંતુ જિનદાસ શેઠ કશું બોલ્યા નહીં, કોઈ ઉહાપોહ કર્યો નહીં. બીજા દિવસે જિનદાસ શેઠને ત્યાં જ શાંતનુ એ જ હાર ગીરવે મૂકવા આવ્યો. છતાં જિનદાસ શેઠ ચૂપ રહ્યા અને તેને જોઈતા પૈસા આપી દીધા. જિનદાસ શેઠ વિચારે છે કે ખરો ગુનેગાર તો હું છું. તમારી આવી આર્થિક સંકડામણમાં પણ હું તમારું ધ્યાન ન રાખી શક્યો.

હવે બંનેની આંખમાં આંસુ આવ્યા. આ છે, પરમાત્માનું શાસન અને આવી છે સાધર્મિક ભક્તિ.

આવી જ રીતે જગડુશા, ઉદયન રાજા, મોતીશા શેઠ, ઝાંઝણ શેઠ, મંત્રીવર પેથડના પણ આવા જ સાધર્મિક વાત્સલ્યના દાખલા છે. ધન્ય છે, જિન શાસનને, જેણે સાધર્મિક વાત્સલ્ય ઉપર ઘણું જ મહત્વ આપ્યું છે. ■

પર્યુષણ પર્વ તમને પૂછે છે

(અનુસંધાન : પાના નં. - ૧૦ ઉપરથી ચાલુ)

એ છે કે એણે પોતાનું સ્વરૂપ કેટલું જાણ્યું છે. એનો બીજો પ્રશ્ન છે કે મેં શું મેળવ્યું છે? અર્થાત્ જીવનમાં મર્ત્ય અને અમર્ત્ય અથવા તો ક્ષણભંગુર અને શાશ્વત એવી બે બાબત છે એમાંથી મેં એવી કઈ અમર્ત્ય બાબત મેળવી છે કે જો હું આ ધરતી પર જીવતો ન હોઉં તો પણ જીવતી હોય! અને ત્રીજો પ્રશ્ન એ છે કે મેં મારા જીવનમાં શું મેળવ્યું છે? ધન, સંપત્તિ, પરિવારજનો તો સ્થાયી હોતા નથી પરંતુ મેં કશુંક એવું સાધનાથી મેળવ્યું છે કે જે સદાકાળ મારા આત્મામાં સંચિત રહે.

આ રીતે વ્યક્તિની ભીતરમાં બિરાજમાન આત્મદેવતાની આરાધનાનો આ અવસર છે અને તેથી જ ઈન્દ્રિયોને જીતનારા જિનને પૂજનારા તે જૈન કહેવાય. જૈન ધર્મ એ કોઈ કુળ કે

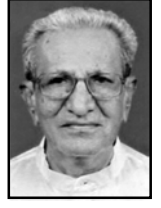
જાતિનો ધર્મ નથી. પરંતુ અંતરની તાકાત કેળવવાનો સાધનાપથ દર્શાવનારો અને આત્માને ઓળખવાનો સતત યત્ન કરતો ધર્મ છે. કર્મ-કષાયોને જીતે તે જૈન. આજે બહારની દુનિયામાં દોડવાનું નથી, પરંતુ કષાયમુક્તિ મેળવવાની છે. કષ - એટલે સંસાર અને આય - એટલે વૃદ્ધિ. કષાયના કિલ્લાના કેદ વ્યક્તિ જન્મ-મરણની પરંપરા વધારે છે. ત્યારે પર્યુષણ પર્વ એને કહે છે, ‘તારા જૈનત્વને જગાડીને જન્મ-મરણની પરંપરા વધારનારા કષાયના કિલ્લાની કેદમાંથી મુક્ત બન.’

તો કરીશું શું? જૈન ધર્મના આગમ ‘શ્રી દશવૈકાલિક સૂત્ર’ને યાદ કરીએ. એના આઠમા અધ્યાયમાં કહ્યું છે, ‘ઉપશમથી ક્રોધને નષ્ટ કરો, મૃદુતા દ્વારા માનને જીતો, સરળતા દ્વારા કપટભાવ દૂર કરો અને સંતોષ વડે લોભ પર વિજય મેળવો.’

પર્વાધિરાજ પર્યુષણમાં આત્મજાગૃતિ, આત્મઓળખ અને આત્મઆનંદ સાથે ક્ષમાયાચના કરીએ. ■

જીવનની સફળતા - સાર્થકતા અને સિદ્ધિ શેમાં છે? — કેવી રીતે મેળવાય?

કાનજી મહેશ્વરી

શ્રી કાનજીભાઈ મહેશ્વરીની સાહિત્યકાર - સમાજ સુધારક તરીકેની ઓળખ અધૂરી ગણાય. શ્રી કાનજીભાઈ જૈન ધર્મના ઉપાસક અને અભ્યાસુ છે અને જૈન ફિલોસોફીના વ્યાખ્યાન માટે દેશની જુદી જુદી સંસ્થાઓ તેમને વ્યાખ્યાન માટે આમંત્રિત કરે છે. હાલમાં શ્રેતાંબર મંદિર ટ્રસ્ટ તથા ચામરાજ પેટ જૈન સંઘ - બેંગલોરે તેમના શોધ નિબંધ આનંદ દામજી સ્તવન અંતર્ગત આત્મ વિકાસની ભૂમિકાને પ્રથમ કક્ષાના નિબંધ માટે પારિતોષિકથી સન્માનિત કરેલ છે. આ ઉપરાંત જૈન સાહિત્ય ક્ષેત્રે સિદ્ધિ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તેમજ પ્રાણગુરુ જૈન સેન્ટર સન્માન ચિહ્ન આપીને સન્માનિત કરવામાં આવેલ છે.

● મનુષ્ય જીવન :

મનુષ્ય વિચારશીલ પ્રાણી છે. પ્રત્યેક કાર્યના પ્રારંભે તે પોતાની શક્તિનો ઉપયોગ સારાસાર વિવેક કરી શકે છે. મનુષ્યમાં જે સ્વાભાવિક શક્તિ છે, તે વિચાર શક્તિને દર્શન કહે છે. અતઃ આ સંસાર નિત્ય છે? કે અનિત્ય? આત્માનું સ્વરૂપ શું છે? વગેરે પ્રશ્નોનું યથાર્થ ઉત્તર દર્શન શાસ્ત્ર છે. મનુષ્યભવનો મુખ્ય લક્ષ્ય જન્મ-મરણના પરિભ્રમણમાંથી છૂટકો મોક્ષપ્રાપ્તિ છે. આત્મા અનંતકાળથી દેવ, મનુષ્ય, તિર્યચ અને નારકી વગેરે ચાર ગતિની ચોર્યાસી લાખ યોનિમાં ભવભ્રમણ કરીને, સુખ દુઃખનો સતત અનુભવ કરીને પુણ્યાદિ કર્મો થકી મનુષ્યભવ જેવી અમૂલ્ય ગતિ પ્રાપ્ત થઈ છે. મનુષ્યભવમાં જ સારાસાર-વિવેકાદી ગુણોનો વિકાસ થાય છે. હકીકતે ભવભ્રમણ ઉપર પૂર્ણ વિરામ મૂકવા માટેનું એકમાત્ર સાધન મનુષ્યભવ છે. મનુષ્યભવમાં જ્ઞાન-દર્શનાદિ આત્મગુણોનો વિકાસ થાય છે. એકેન્દ્રિયથી માંડીને પંચેન્દ્રિય સુધીની પાંચે અવસ્થાનાં અગણિત દુઃખોનો અનુભવ કરીને 'ક્રમિક વિકાસ'ની પ્રક્રિયાઓમાંથી પસાર થતાં થતાં ધીરે ધીરે અગણિત પુણ્યોનો સંચય થતાં મનુષ્યભવમાં આવી શકાય છે. નિગોદમાંથી બહાર આવવાનું એકમાત્ર કારણ જીવની ભવિતવ્યતા છે. ભવચક્રમાંથી છૂટવાનું જે સાધન છે — તે છે મનુષ્યભવ. એટલે જે મનુષ્યભવ સર્વોત્તમ, સર્વશ્રેષ્ઠ, અણમોલ, મૂલ્યવાન વગેરે વિશેષણોથી બિરદાવવામાં આવે છે.

વિકૃતિઓના ઘોડાપુરમાં તણાતા, અજ્ઞાન-અંધકારમાં અથડાતા તથા મિથ્યાભ્રમણમાં મુંઝાતા માનવને સંસ્કારોની સુરમ્ય ફેલાવનાર પ્રાર્થના, અનાસક્તિભાવ, નિર્લોભતા, સદાચાર, સંયમ વગેરે નિયમો જીવન સફળતા અને સાર્થકતામાં મુખ્ય પ્રેરણાસ્ત્રોત છે. ધર્મગ્રંથો, સાધુ ભગવંતો, સંતો માનવીય

જીવનની ઉત્કાંતિ માટે છે. અપકાંતિ, વિરાધના, પશુતા વગેરેથી બચાવનાર, ધર્મસત્તા સ્થાપનાર છે.

● જીવનની સફળતા :

માનવ ચાહે તો મનુષ્યભવમાં ઘણું કલ્યાણકારી સારું તત્ત્વ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. ઘણી ઉપલબ્ધિઓ અર્જિત કરી શકે છે.

જીવતાં જો આવડે તો જાહોજલાલી જિંદગી,
જીવતાં જો ન આવડે તો, પાયમાલી જિંદગી.

મનુષ્યભવમાં જેઓએ જીવનનો ઊંડાણથી અભ્યાસ કર્યો છે, જીવનને સહજતાતી સમજી - સ્વીકાર્યું છે - તેઓનું જીવન લોકોત્તર મંગલમય છે.

યસ્ય દંષ્ટિઃ કૃપા વૃષ્ટિઃ ગિરઃ શમસુધાકિરઃ ।
તસ્મૈ નમઃ શુભ જ્ઞાનધ્યાનમગ્નાય યોગિનેઃ ॥

— જ્ઞાનસાર

જીવનને ઉચ્ચ મંગલમય અને પ્રશસ્ત બનાવવા મનુષ્યભવ મળ્યો છે. મનુષ્ય જીવન એક પ્રશિક્ષણ છે - ટ્રેનિંગ છે, અભ્યાસ કેન્દ્ર છે. સંપૂર્ણ સફળતા એટલે જીવનના પ્રારંભે, જીવનના મધ્યભાગમાં અને જીવનના અંતિમ પડાવમાં નિષ્કામતા, સંતોષ અને સુખમય શાંતિ સાથે 'સ્વત્વ'ની અનુભૂતિએ જીવનમાં સંપૂર્ણ સફળતા પ્રાપ્ત કરવાનો ધોરી માર્ગ છે. આ ધોરીમાર્ગ પર આત્મિક ગુણોનાં વિકાસને સથવારે સફળ થવા પુરુષાર્થ અનિવાર્ય છે.

● સફળતાના ઉદ્દેશો :

૧. જીવનમાં માનવીય મૂલ્યો ઈચ્છીએ, તે મેળવતા રહીએ.
૨. તે મૂલ્યોને માણતા રહીએ.
૩. જે મૂલ્યો મેળવતાં - માણતા રહીએ છીએ — તે અન્યને

આપતા રહીએ. જીવનમાં શીલ, સમાધિને પ્રજ્ઞાને પ્રાધાન્યતા આપતા રહીએ. શીલ, સમાધિ અને પ્રજ્ઞાના સમન્વયથી જ 'સકારાત્મક વ્યક્તિત્વ'ની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. સકારાત્મક વ્યક્તિત્વ એ જીવન સફળતાની ચાવી છે. સકારાત્મક વ્યક્તિત્વ એટલે ધૃણા, ધિક્કાર, અવગણના, અપમાન, બહિષ્કાર, સંકટ વગેરે સામે સંઘર્ષ - ટક્કર લેનાર માણસો.

આવા માણસો ક્યારેય અવરોધો, અડચણો, મુશ્કેલીઓ સામે નાસીપાસ થઈ હાર ન સ્વીકારવાની, માનસિકતાવાળા વ્યક્તિઓ, સકારાત્મક વ્યક્તિ હંમેશાં નિયમ, નૈતિકતા, નિયમિતતા, નિષ્ઠા, પ્રેમ, કડુણા - પ્રેરણા, પ્રોત્સાહન, જીજ્ઞાસા અને હૂંફ વગેરેમાં માને છે. સકારાત્મક વ્યક્તિ વિકટ પરિસ્થિતિમાં પણ બેચેન, હતાશ, નિરાશ થતો નથી. સકારાત્મક વ્યક્તિનાં જીવનમાં સફળતાથી એક ધૂન સવાર થઈ જાય છે. આવી વ્યક્તિ ધારે તે પ્રાપ્ત કરી શકે છે. આવા માણસનાં જીવનમાં સંતોષનો ભાવ સર્જાય છે. ડૉ. બી.એસ. સિંઘલ અંગ્રેજી પુસ્તકના અનુવાદમાં બારડોલીનાં સર્જન ડૉ. અમૃત પટેલ - 'સ્નેહ, સારવાર અને ચમત્કાર'માં નોંધે છે કે, 'જ્યારે પ્રેમ, કડુણા અને સકારાત્મક મનની શક્તિનું સંયોજન થાય છે ત્યારે સાજા (સ્વસ્થ) થવાની પ્રક્રિયામાં ચમત્કારો આકાર પામે છે.'

સકારાત્મક વ્યક્તિત્વનું આદર્શ - ઉમદા ઉદાહરણ છે :

ભારતરત્ન ડૉ. ભીમરાવ આંબેડકર. એમનો જન્મ કહેવાતી નિમ્ન જાતિનાં પરિવારમાં થયો હતો. બાળપણથી વિકટ અને વિપરીત પરિસ્થિતિ અને વિપરીત માનસિક અવસ્થામાં પણ માત્ર ૨૨ વર્ષની વયે અમેરિકાની કોલંબિયા યુનિવર્સિટીમાં ભારતના પ્રથમ નાગરિકે Ph.D. પદવી પ્રાપ્ત કરી છે.

જીવન સફળતાની ચાવી કે, આધારશિલા - સંસ્કાર, સદાચાર, પ્રેમ, પ્રામાણિકતા, પરોપકાર જેવા માનવીય મૂલ્યોને સથવારે પ્રયાસ - પુરુષાર્થ છે. જીવનમાં સાત્ત્વિક ઈચ્છીએ, તે મેળવીએ અને મેળવતા રહીએ; તે અન્યને આપતા રહીએ, સફળતાના માર્ગમાં વ્યક્તિનું જીવન શીલવાન, પ્રજ્ઞાવાન, પરોપકારી હોવું અનિવાર્ય છે. જીવનના સકારાત્મક પથને આત્મગુણો દ્વારા સાકાર કરી શકાય તેને પ્રજ્ઞા કહી શકાય છે. શીલ, સમાધિ અને પ્રજ્ઞાનો સમન્વય થાય ત્યારે મનુષ્ય સકારાત્મક વ્યક્તિત્વનો માલીક બને છે. એ જીવનમાં સફળતા મેળવે છે. સંપૂર્ણ સફળતાના સાચા માર્ગે ચાલવા, ચારિત્રમાં સમ્યક્ત્વ દૃષ્ટિ અનિવાર્ય છે. મનુષ્યને આંખો તો છે, પરંતુ દૃષ્ટિ ક્યાં છે? જેને પોતાનું ભવ્ય ભવિષ્ય દેખાતું હોય? 'અખો દીપો ભવઃ' - તમે તમારા દષ્ટા બનો! પંડિત સુખલાલજી સૂરદાસ હતાં - છતાંય મહાન દૃષ્ટિમાન પ્રસિધ્ધ થયા છે. હેલન કેલર અંધ, બહેરી-મૂંગી હતી - પણ તેમની સક્રિયતાને લીધે વિશ્વમાં

અજાયબી ગણાય છે અને અમેરિકન ઇતિહાસકાર વિલિયમ પ્રસ્કોટ ખુદ સૂરદાસ હતા, છતાંય વિશ્વમાં સૂક્ષ્મ કે અદૃશ્ય જોવાની - વાંચવાની શક્તિ ધરાવે છે. જે અપાર અને અનંત શક્તિ ધરાવતું મનુષ્યનું મનચિત્ર દ્વારા અત્યંત પ્રભાવિત થયા છે. દૃષ્ટિ, એ મનુષ્યનું સામર્થ્ય છે. તેનો ઉપયોગ યથાર્થપણે થવો જોઈએ. જીવનમાં શુદ્ધ દૃષ્ટિ, શુદ્ધ મનની સાથે પ્રામાણિક ધન-સંપત્તિની પણ વ્યવહારમાં સંસારી લોકો માટે અનિવાર્ય છે. પ્રામાણિકતાથી કમાયેલું ધન, નિઃસ્વાર્થભાવે જરૂરિયાતવાળાને આપતા રહીએ એ પણ ગુણ છે. જમીનમાં વાવેતર થયેલ એક કણમાંથી અનેક કણોનો જથ્થો પરત મળે છે. આ પ્રકૃતિનો અફર અને અતૂટ નિયમ છે. પ્રામાણિકતાથી કમાયેલા ધનમાંથી પણ પરોપકાર અર્થે સદુપયોગ કરનાર વ્યક્તિ જ ધનવાન કહેવાય.

● સુવિચાર :

પ્રત્યેક વ્યક્તિના સકારાત્મક વિચારો જ તેનું કલ્પવૃક્ષ છે. વિચારો જ જીવનનું સર્જન કરે છે. નેગેટીવ વિચારોથી મુક્ત થઈ સકારાત્મક વિચારો સફળતાના માર્ગમાં સહાયક બને છે. વ્યક્તિમાં નૈતિકતા અને નીતિ હોવા જ જોઈએ. માનવીય મૂલ્યોનું આજીવન જતન કરવું જોઈએ. મુખ્યત્વે શીલ-ચારિત્ર એ જ માણસને માપવાનો સાચો માપદંડ છે. લોભ, લાલચ અને પ્રલોભનથી જે વ્યક્તિ અંજાતો નથી, તે વ્યક્તિ સાચો શીલવાન છે અને એવી વ્યક્તિ જ વિભૂતિ બની શકે છે.

● સંઘર્ષ :

સંસારમાં મહાન બનનાર વ્યક્તિને સંઘર્ષ જ ઘડ્યો છે. સંઘર્ષ વિના ભવ્ય સફળતા શક્ય જ નથી. જીવનમાં પ્રતિકૂળતા, પડકાર, સંકટ અને સંઘર્ષ તો આવતા જ હોય છે. આપણા દેશની વિભૂતિઓનાં જીવનચરિત્રો વાંચીએ છીએ ત્યારે જાણી શકીએ છીએ કે, તેઓએ ભયંકર સંઘર્ષ કરીને સફળતાની ટોચ પર પહોંચ્યા છે. જન્મ લેનાર દરેક સામાન્ય બાળક જ હોય છે પણ જેણે પડકારોનો સામનો કર્યો તે સફળ થયા છે. સંઘર્ષપૂર્ણ જીવન આદર્શ જીવન છે અને આદર્શ જીવન હંમેશાં સત્ય અને સંઘર્ષને વરેલું હોય છે. 'સત્ય માટે ખુવાર થનાર જીતે છે.'

ગૃહસ્થી જીવનમાં માણસ તરીકેની ફરજ નિભાવવી, એ સફળતાનો માર્ગ છે. જે વ્યક્તિ પોતાની પારિવારિક, સામાજિક, આર્થિક, શૈક્ષણિક, રાષ્ટ્રીય અને નૈતિક ફરજો નિષ્ઠાપૂર્વક બજાવે છે એ વ્યક્તિ ધાર્મિક કહી શકાય. આપણે જીવનના કોઈપણ તબક્કે હોઈએ, આપણું ઉત્તરદાયિત્વ અનન્યતાપૂર્વક પ્રામાણિકતાસહ અને પ્રતિબંધતાપૂર્વક નિભાવવું જોઈએ. આધ્યાત્મિક રીતે વિચારીએ તો ઉત્તરદાયિત્વ જ મનુષ્યને અસાધારણ સિધ્ધિઓ તરફ દોરી જાય છે. જો આપણે સાચા અર્થમાં ધાર્મિક હોઈએ અને પ્રત્યેક કાર્યને પરતત્વનો આદેશ

માનીને નિષ્ઠાપૂર્વક આચરણ કરીએ તો ચોક્કસ અણધારી સફળતા મળે છે.

સફળ થવાના પ્રયાસોમાં શારીરિક પ્રયાસો કરતાં સકારાત્મક માનસિક પ્રયત્નો ખૂબ જ અસરકારક હોય છે. મનોવૈજ્ઞાનિક તારણ મુજબ મનુષ્ય ચોવીસ કલાકમાંથી માત્ર દોઢેક કલાક વર્તમાનમાં હોય છે. પરિણામે નકારાત્મક માનસિક વિચારણાના પ્રયાસો કરતો માણસ હતાશ બને છે. દુઃખી, બીમારી, બેચેની, નિરાશાનો શિકાર બની મનુષ્યભવ હારી જાય છે. મનુષ્યની સકારાત્મક માનસિક વૈચારિક અવસ્થામાં એક એવી તો અદ્ભુત આકર્ષક શક્તિ છે જેનાથી વિશ્વભરના માનવ મસ્તિષ્કોનું સીધું જોડાણ થાય છે અને વિશ્વભરની વ્યક્તિઓ આ માનસિક વિચારશીલ - વ્યક્તિત્વને મદદ કરવા તત્પરતા દાખવે છે. પરિણામે અલ્પ પ્રયાસે અસાધારણ સિધ્ધિઓ (સફળતા)ને વરે છે.

મનુષ્ય જીવનમાં સ્વાર્થ, અહંકાર અને મમત્વ પ્રબળ હોય છે. આ સ્વાર્થ જ અન્ય અવગુણોને આમંત્રિત કરે છે. વર્તમાનમાં 'સેવા'ના ઢોલ પીટાતા હોય છે. પરંતુ ખરેખર તે સેવા નિઃસ્વાર્થ જણાઈ આવે તેવું દેખાતું જ નથી. સેવામાં સ્વાર્થ વિસર્જન થઈ જાય એટલે પોતાનું મમત્વ - અહમ્ પણ વિસર્જન થઈ જાય ત્યારે જ આત્મિયતાનો ભાવ જાગે છે. ત્યાગ વગર સેવાને બદલે વ્યવસાય જ કહીએ. સેવાનો અર્થ છે ચેતનાની જાગૃતિ. જેમાં પોતાનાં સુખ-સુવિધા અને પોતાના સ્વાર્થનું વિસર્જન થઈ જાય - બીજા માટે સમર્પિત થઈ જાય. પ્રાયશ્ચિત સાથે વિસર્જન જોડાયેલું છે. વિનયની સાથે વિસર્જન છે, સ્વાધ્યાયની સાથે વિસર્જન જોડાયેલું છે.

દરેક વ્યક્તિ સ્વાધ્યાય નથી કરી શકતી. પ્રત્યેક વ્યક્તિ આરામ ઈચ્છે છે. આરામ અને આળસ સ્વાધ્યાયમાં મોટી અડચણો છે. વ્યવહારીક જગતમાં વ્યક્તિનો મોટેભાગે વિશેષ રસ પ્રમાદમાં છે. ફક્ત વાતોમાં છે. આમ તેમની વાતોમાં જ આયુષ્ય ખપાવી નાખે છે. જ્યાં સુધી પ્રમાદ અને આળસનું વિસર્જન નથી થતું - નિંદા, ચાડી, યુગલી પર પરિવાદનો ત્યાગ નથી થતો ત્યાં સુધી સ્વાધ્યાય નથી. જ્યારે આ તમામનો ત્યાગ થાય - વિસર્જન થાય ત્યારે જ સ્વાધ્યાય પ્રત્યે રૂચિ જાગે છે, આકર્ષણ પેદા થાય છે. જ્યાં સુધી વ્યક્તિનો રસ, હસી-મજાક, કુતુહલ, ઠંઠા મશ્કરીમાં જોડાયેલો રહે છે ત્યાં સુધી તે વ્યક્તિ માટે સ્વાધ્યાય પણ નીરસ વિષય રહે છે. પ્રમાદ આદિ તમામનું વિસર્જન થવું તે તપોયોગ કહી શકાય.

બાહ્ય પદાર્થો પ્રત્યેનું આકર્ષણ છૂટી જાય છે ત્યારે અંતરંગ યોગ બને છે. જ્યારે પ્રાયશ્ચિત, વિનય, વૈયાવૃત્ય, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન, અંતરંગ બને છે એની પાર્શ્વભૂમિમાં છુપાયેલી વૃત્તિઓનું પાચન થાય છે ત્યારે ભેદ-વિજ્ઞાનની ચેતના જાગે છે - અંતરંગ

યોગ પ્રબળ બને છે.

આધ્યાત્મિક અને વ્યવહારિક માર્ગમાં સરળતા સાથે પૂર્ણ સફળતા મેળવવા માટે ગુરૂનું યોગદાન મહત્ત્વનું છે. ગુરૂ વિના પૂર્ણ સફળતા મળતી નથી. ગુરૂ થકી પ્રોત્સાહન, પ્રેરણા અને આશીર્વાદ લઈને જે આગળ વધે તે આધ્યાત્મિક અને વ્યવહારિક માર્ગે પૂર્ણ સફળતા ચોક્કસ મેળવી શકે છે. આ માર્ગે ચાલવાનો બાલ્યાવસ્થાથી જ પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો સરળતાથી લક્ષ્ય સુધી પહોંચી શકાય છે. બાળક પ્રાથમિક શાળામાંથી અભ્યાસના એક પછી એક વર્ગમાં અભ્યાસ કરતો કરતો એક દિવસ વિશ્વ વિદ્યાલયનું અંતિમ સોપાન પ્રાપ્ત કરીને પૂર્ણ વિદ્યાવાન બને છે. બસ! એવી જ રીતે જીવનમાં સર્વોત્તમ - સર્વશ્રેષ્ઠ, ઉચ્ચકક્ષાએ પહોંચવા માટે બાળપણથી જ ગુરૂને સ્વીકારીને પ્રેરણા, આશીર્વાદ અને સાધના કરતા રહેવાથી જીવન પૂર્ણ - સફળ બને છે. બાળપણનાં ગુરૂ માતા છે. બાળકને સારા સંસ્કાર આપી જીવન ઘડતર તો માતારૂપી ગુરૂ દ્વારા પાયાનું કામ થાય છે. એ જ રીતે પિતારૂપી ગુરૂ પણ બાળકને શક્તિ, શૌર્ય, નિર્ભયતા, સાહસ જેવા ગુણોનું સિંચન કરે છે. વિદ્યાભ્યાસના શિક્ષકરૂપી ગુરૂ પણ છે. શાળા-મહાશાળામાં ભણતા વિદ્યાર્થીને શિક્ષણની સાથે વર્ગોમાં શિસ્તની સાથે મહેનત અને કઠિન પરિસ્થિતિઓમાં ધીરજ - કઠિન કાર્યને પણ સરળ બનાવવું. સમાજની સાથે સદ્ભાવપૂર્ણ જીવન જીવવાની કળા પણ શીખવે છે. ત્યારબાદ યુવા અવસ્થામાં સંતરૂપી ગુરૂ જીવનમાં સારાસારનો વિવેક આપે છે. સત્ય-અસત્યનો ભેદ સંત, સાધુ-ભગવંત સમજાવે છે. વ્યવહારિક કાર્યમાં પ્રામાણિકતા અને આધ્યાત્મિકતાનો લાભ સંત-સાધુ-ભગવંત સમજાવે છે. તેમજ આત્મા-પરમાત્માનું વિજ્ઞાન સમજાવે. આવા સંસ્કાર મેળવીને યુવાન ઉન્નતિના માર્ગે આગળ વધી શકે છે. જીવનમાં પ્રકૃતિ પણ એક ગુરૂત્વ પ્રદાન છે. મનુષ્યની આસપાસ અંદર-બહાર સર્વત્ર પ્રકૃતિ રહેલ છે. તેમાં પૃથ્વી, જળ, તેજ, વાયુ, આકાશ, સૂર્ય-ચંદ્ર, પર્વતો-નદીઓ, ગ્રહ-નક્ષત્ર, તારામંડળાદિનો પ્રભાવ જીવનમાં પડતો હોય છે. આવા સમયે કેટલીક મનમાની - અપ્રાકૃતિક ચેષ્ટા - ક્રિયાને સ્વાભાવિક અને પ્રકૃતિને અનુરૂપ બનાવી જીવન જીવનારને પ્રકૃતિરૂપી ગુરૂ પ્રેરણાદાયી બને છે. અંતરંગ યોગ પ્રબળ બનાવવો મૂળ અર્થ : 'ભેદ-વિજ્ઞાનની ચેતનાની જાગૃતિ.' 'હું આત્મા છું - પદાર્થ નથી' જ્યારે આ અનુભૂતિ પ્રખર બને છે ત્યારે વ્યક્તિ પોતાના અસ્તિત્વની ખોજમાં આગળ વધે છે. 'હું છું - અહં અસ્મિ!' એ અનુભૂતિ સ્પષ્ટ થવા લાગે છે. અંતરંગ તપોયોગનો અર્થ છે - પોતાના અસ્તિત્વને શોધવું, પોતાના અસ્તિત્વ સુધી પહોંચવું.

જૈન ફિલોસોફીની વાતમાં કર્મસત્તા સામે સતત સંઘર્ષ કરવાનું કહે છે. કર્મ વર્ગણા સૂક્ષ્મ હોવાથી દૃશ્યમાન નથી -

પણ તે અનંત છે. કર્મ, એ સંઘર્ષનો વિરામ કહે છે. આઠ પ્રકારનાં કર્મોનું વિવેચન આપણે સૌ જાણીએ છીએ. જ્ઞાન દર્શનાદિ કર્મો જ આત્મા પર આવરણો છે. આ આવરણોને દૂર કરવા, તેનો ક્ષય કરવો, મનુષ્ય જીવનનો મુળભૂત લક્ષ્ય છે. આ કર્મસત્તા પર સંઘર્ષ કરી વિજય મેળવી ધર્મસત્તા સ્થાપવી એ મનુષ્ય જીવનની સફળતા, સાર્થકતા અને સિધ્ધિ પ્રાપ્તિ છે. કર્મ બાંધવા માનવ સ્વતંત્ર છે પણ તેવા શુભાશુભ કર્મો ભોગવવા ઈન્કાર કરે તો નહીં જ કરી શકે. મનુષ્ય જ્યારે અશુભ મન, વચન, કાયાના યોગને કરે છે - મિથ્યાત્વ અવિરતિ પ્રમાદ અને કષાયનું સેવન કરે છે ત્યારે જ કર્મો આત્માને વળગે-ચોંટે છે. આત્મા પર આવરણ ચડે છે. ઉદયમાં આવેલાં કર્મોને જ્ઞાની પુરૂષો સમભાવ, સમતાભાવ, સમાધિભાવથી સહન કરે છે. આ સહન કરવું જ એક પ્રકારે સંઘર્ષ છે. કર્મસત્તાને પરાજય આપવા માટે ધર્મસત્તાના શરણે સમર્પિત થવું એ વીરતાભર્યું વીર પુરૂષનું સંઘર્ષ છે. જીવનને સફળ બનાવવામાં સૌથી આવશ્યક ગુરુ વ્યક્તિ પોતે છે. પોતે પોતાના ગુરુ બનવાનું છે. બાળપણથી લઈને યુવાનવય સુધી એક પછી એક ગુરુ પાસેથી શિક્ષણ, સંસ્કાર, વિવેક, સાહસ જેવા ગુણો શીખીને અનેક પ્રકારના નાના-મોટા, સારા-ખરાબ અનુભવોને અનુભવી ચૂકેલ યુવાન હવે તેને બહારનાં કોઈ ગુરુની જરૂરિયાત રહેતી નથી. હવે પોતે જ પોતાના ગુરુ બની વિવેક દ્વારા સત્ય-અસત્યને જાણીને વ્યવહારિક અને આધ્યાત્મિક માર્ગે આગળ વધવાનું રહે છે. તે પછી પરમાત્મા ગુરુ બને છે. વિતરાગ પરમાત્મા અંતિમ ગુરુ છે. જીવનના અંતિમ છોડમાં પહોંચેલો માનવી જીવનની દરેક જંજાળને મૂકીને પરમાત્માના શરણે જવું, એ જ જીવનની સાચી પૂર્ણતા, સફળતા આધ્યાત્મિકતા, સાર્થકતા અને સિધ્ધતા કહેવાય છે. તથ્ય એ છે કે : મિથ્યાત્વ આત્મા માટે ઘોર અંધકાર છે. મિથ્યાત્વ સર્વ પાપોનો જનક છે. અનંત જન્મ-મરણની સુદીર્ઘ પરંપરાનો આ એકમાત્ર શત્રુ મિથ્યાત્વ છે. મિથ્યાત્વ આત્માને સંસારરૂપી અઘોરવનમાં ભટકાવે છે. હૃદયમાં છુપાઈ બેઠેલા શત્રુને સમાપ્ત કરીને, તેનાથી સદાકાળ માટે છુટકારો મેળવવો તે કલ્યાણ છે. મિથ્યાત્વ દૂર થતાં અન્ય પાપ દૂર થઈ જાય છે અને ત્યારે આત્મામાં 'સમ્યક્ત્વ'નો દિવ્ય પ્રકાશ ઝગમગાટ કરે છે. સમ્યક્ જ્ઞાન, સમ્યક્ દર્શન, સમ્યક્ ચારિત્ર (રત્નત્રયી) એ જીવનનો પાયો છે. રત્નત્રયી જ અંધતા, વ્યર્થ ક્રિયાકાંડોથી મનુષ્યને બચાવે છે. જીવનની સફળતા, સાર્થકતા અને સિધ્ધતાને રત્નત્રયીની પ્રાપ્તિ છે.

જીવનની સફળતા અને સિધ્ધિનું વિવેચન યથામતિ (અલ્પમતિ)એ કરેલ છે. તેમાં જે અયથાર્થોનું મિચ્છામિ દુક્કડમ્!

૧૫૦, ગણેશનગર,
ગાંધીધામ, ૬૨૭-૩૭૦ ૦૦૧.
મો. ૭૯૮૪૯ ૯૫૬૨૯

પર્યુષણ પર્વનો પ્રાણ - ક્ષમાપના

● છેલ્લામાં છેલ્લો ચાન્સ...
જે પોતે આગ ઉપર ઊભો છે તે ઠરશે કે બળશે? સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ કરીને પણ ઠર્યા નહીં અને બળતા જ રહ્યા તો પછી આના કરતા બીજો કોઈ સારો ચાન્સ હવે મળવાનો નથી. સંવત્સરી એ છેલ્લામાં છેલ્લો ચાન્સ છે.

દરરોજ ના કર્યુ, પખ્ખીએ ના કર્યુ, ચોમાસીએ ના કર્યુ તો જ્ઞાની પુરૂષો કહે છે કે હવે આ સંવત્સરીને પકડીને તમે તમારા હૃદયને શુદ્ધ કરી નાખો. રાગદ્વેષને ઓગાળી દો. જીવો સાથે મૈત્રી બાંધી દો. શુદ્ધ હૈયે ક્ષમાપના કરી લો, તો તમારા પર્વ પર્યુષણ લેખે લાગશે.

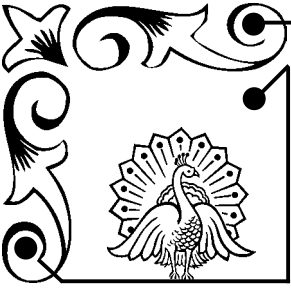
પર્યુષણનો પ્રાણ હોય તો તે ક્ષમાપના છે. જો ક્ષમાને જીવનમાં સ્થાન ન આપ્યું, પરસ્પર ક્ષમાપના ન કરી તો પર્વાધિરાજનો પ્રાણ નીકળી જશે અને પર્યુષણ ખાલી ખોખું બનીને રહી જશે. પ્રાણ વિનાના એ ખોળિયાંની કોઈ કિંમત નથી. સમગ્ર પર્યુષણની તમામ આરાધનાઓનો પ્રાણ હોય તો આ ક્ષમાપના છે, હૃદયની શુદ્ધિ અને કષાયોની શાંતિ છે.

કોઈ પણ આત્માનો સમગ્ર વિકાસક્રમ ગુણસ્થાનકોને આધારે જોવાય છે. પણ એ ગુણસ્થાનકોનો વિકાસ એની પ્રાપ્તિ એ આ કષાય અને વિષયની વૃત્તિઓની મંદતાને આધારે છે. જેના કષાયો મંદ પડતા નથી એ નીચેના ગુણસ્થાનેથી ઉપરના ગુણસ્થાને જઈ શકતો નથી. બાર મહિને પણ જેના કષાયો ઓગળતા નથી, તે ચોથા ગુણસ્થાને ટકી શકતો નથી. એનું સમ્યક્ દર્શન નિર્મળ રહી શકતું નથી.

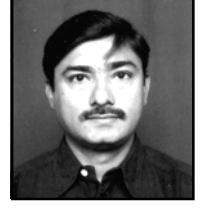
● ભૂલનો એકરાર કરો :
જે ઉદારતાથી ખમાવી દે છે. 'ભૂલ તો કોની નથી થતી? ભૂલ તો તમારી પણ થાય અને મારી પણ થાય. ભૂલ થવી એ કોઈ મોટી વાત નથી. ભૂલ થયાની કબુલાત કરવી એ જ બહુ મોટી વાત છે. મારાથી જાણે અજાણે થઈ ગયેલી ભૂલોની હું આજે કબુલાત કરવા તૈયાર થયો છું. મારી આગળ કોઈ કબુલાત કરવા આવ્યો છે? તો તેને પ્રેમથી ભેટવા હું તૈયાર થયો છું.' આટલી તૈયારી જે કરે છે તે આ ભગવાનના શાસનની અંદર આવી ગયા વગર રહેતો નથી. પણ આ ક્ષમાધર્મની સાધના જો ન કરી તો એ શાસનમાં હોય તો પણ શાસનની બહાર ફેંકાઈ ગયા વિના રહેતો નથી.

ઈનામ પણ બહુ મોટું છે અને ક્ષમા ધર્મની સાધના ન કરી તો સજા પણ બહુ મોટી છે. ભગવાનના શાસનનું સભ્યપણું તમારું કેન્સલ થઈ જાય આનાથી મોટી બીજી કઈ સજા હોય?

- યૂ. મુનિ શ્રી જિનચંદ્રવિજયજી મ.સા.
સંકલન : મીતા શાહ
મો. ૮૮૯૮ ૩૩ ૬૬ ૭૭

કચ્છી સાહિત્ય અને શિક્ષણ સાધક નારાયણ જોશી 'કારાયલ'

સંજય પી. ઠાકર

૨૦૨૦ના વર્ષ માટે સાહિત્યના ક્ષેત્રનો પદ્મશ્રી પુરસ્કાર નખત્રાણા (કચ્છ)ના વરિષ્ઠ કચ્છી સર્જક અને કેળવણીકાર નારાયણ જે. જોશી 'કારાયલ'ને જાહેર થયો છે. એક અપ્રતિમ યોદ્ધાની જેમ કચ્છી ભાષાના ઉત્કર્ષ માટે પ્રેમ અને ઝનૂનથી લડનારા સમર્પિત સાધક કારાયલજીને શ્રેષ્ઠ શિક્ષકનો રાષ્ટ્રીય એવોર્ડ અને કચ્છી સાહિત્ય અકાદમીનો ગૌરવ પુરસ્કાર પણ પ્રાપ્ત થયો છે! શિક્ષક દિન - ૫ મી સપ્ટેમ્બરના એમનો ટૂંક પરિચય પ્રસ્તુત છે!

ભારતના ગણતંત્રની સ્થાપના થયા પછી દર ૨૬મી જાન્યુઆરી, પ્રજાસત્તાક દિને રાષ્ટ્રપતિ તરફથી સૈન્ય અને મૂલકી સન્માનની જાહેરાત થાય છે. દેશમાં રાજકારણ, સમાજસેવા, વિજ્ઞાન - ટેકનોલોજી, સાહિત્ય, સંગીત, કળા, સંસ્કૃતિ, ઉદ્યોગ, રમતગમત વગેરે ક્ષેત્રે નોંધપાત્ર યોગદાન આપનાર નાગરિકોને રાષ્ટ્રપતિ નાગરિક (સિવિલિયન) પુરસ્કારથી નવાજે છે. તેમાં સર્વોચ્ચ રાષ્ટ્રીય સન્માન 'ભારતરત્ન' ઉપરાંત પદ્મવિભૂષણ, પદ્મભૂષણ અને પદ્મશ્રી જેવા પ્રતિષ્ઠા ધરાવતા બહુમાનનો સમાવેશ થાય છે. આ પુરસ્કાર દેશ માટેના સૈન્ય ક્ષેત્ર સિવાયના ક્ષેત્રમાં અસાધારણ પ્રદાન માટે એનાયત કરવામાં આવે છે.

૧૯૫૭થી ૧૯૭૭ સુધી આવા બહુમાનથી અનેક વ્યક્તિ-વિશેષોને વિભૂષિત કરવામાં આવ્યા હતા. ૧૯૭૮માં જનતા સરકારે આ પ્રથા બંધ કરેલી. ૧૯૮૦થી પુનઃ શરૂઆત કરાઈ હતી. ૨૦૨૦ના વર્ષ માટેના પદ્મ પુરસ્કારો જાહેર થયા તેમાં કચ્છી ભાષા-સાહિત્યને મહિમા મંડિત કરે એવો અવસર એ આવ્યો કે, કચ્છી ભાષા માટે બહુમૂલ્ય પ્રદાન માટે નારાયણ જે. જોશી 'કારાયલ'ને પદ્મશ્રી જેવા પ્રતિષ્ઠિત નાગરિક સન્માનથી સન્માનવાની જાહેરાત કરાઈ છે.

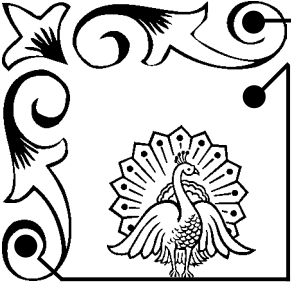
'કોઈપણ કાર્યની સફળતા માટે પ્રેમ અને ઝનૂન હોવા જરૂરી છે' - ચંદ્રકાંત બક્ષીનું આ વાક્ય કચ્છી ભાષાના ચાહકો-ભાવકોને પણ એટલું જ લાગુ પડે છે. એક અપ્રતિમ યોદ્ધાની જેમ કચ્છી ભાષાના ઉત્કર્ષ માટે પ્રેમ અને ઝનૂનથી લડનારા સમર્પિત સાધકનું નામ છે : નારાયણ જેઠમલ જોશી 'કારાયલ.' એમના જેવા માબોલીના ભેખધારીઓ થકી તો કચ્છી ભાષા ઉજળી છે, ગૌરવાન્વિત છે. આ વિદ્વાન વિપ્રનો જન્મ ૩૧મી જાન્યુઆરી, ૧૯૪૩ના વિગોડી (તા. નખત્રાણા) ગામે થયો છે. એમના પિતા જેઠમલ દાજીભાઈ જોશી પણ શિક્ષક હતા અને એક સૈકા પહેલા સિંધથી કચ્છ આવી વસેલા. નારાયણ જોશીએ

પ્રાથમિક શિક્ષણ વિગોડી શાળામાં લીધું. મેટ્રિક અને પી.ટી.સી. થઈ ૧૯૬૧માં પ્રાથમિક શિક્ષક તરીકે જોડાયા.

ગુજરાતીમાં નાની વાર્તાઓ લખવાની શરૂઆત કરનાર કારાયલજી આકાશવાણી કેન્દ્ર - ભુજના માધ્યમથી કચ્છી ભાષાના ખેડાણ માટે પ્રેરિત થયા. ખાસ કરીને કચ્છી ગદ્ય લેખનમાં 'અર્વાચીનમાં આદ્ય' ગણાવી શકાય. એમણે ૧૯૮૪માં વાર્તાનું 'ધિલજી ગાલ્યું' પ્રથમ પુસ્તક આપ્યું. તે પછી 'વતનજી ગાલ્યું' (૧૯૮૮) પુસ્તક આપ્યું. કવિતા અજમાવી - લખી પણ ગદ્ય લેખનમાં વધુ ફાવટ આવતી ગઈ. એમના પ્રકાશિત પુસ્તકોમાં ગુજરાતી ભાષામાં શિક્ષણ સંશોધનનું એક, સંપાદનનું એક, કચ્છી ભાષામાં વાર્તાસંગ્રહ - બે અને અનુવાદ - બે પુસ્તકોનો સમાવેશ થાય છે. ૨૦૦૮માં એમને કચ્છી સાહિત્ય અકાદમીનો સાહિત્ય-ભાષા ગૌરવ પુરસ્કાર એનાયત થયેલો છે. શ્રેષ્ઠ શિક્ષક તરીકેના રાજ્ય પારિતોષિક (૧૯૮૯) અને રાષ્ટ્રીય પારિતોષિક (૧૯૯૨)થી એમને નવાજવામાં આવ્યા છે. ઉપરાંત દુલેરાય કારાણી શતાબ્દી સમિતિનો સુવર્ણ ચંદ્રક (૧૯૯૬), સંસ્મૃતિનો ડો. મનુભાઈ પાંધી એવોર્ડ (૧૯૯૬), ભારતીય સંસ્કૃતિ દર્શન : કચ્છનો રામસિંહજી રાઠોડ સુવર્ણ ચંદ્રક (૨૦૦૨), તારામતી વિશનજી ગાલા પુરસ્કાર (૨૦૦૫) વગેરે સન્માનો એમને પ્રાપ્ત થયા છે.

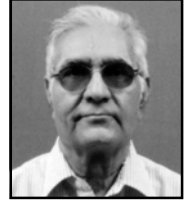
કચ્છ પ્રદેશની આગવી વિશેષતા અને અસ્મિતાના અંગ સમી કચ્છી ભાષા માટે પરીક્ષા પ્રવૃત્તિના સ્થાપક પણ કારાયલજી. એ પ્રવૃત્તિના મંડાણ કરવાથી પહેલા 'કચ્છી પાઠાવલી' લેખશ્રેણીરૂપે 'કચ્છમિત્ર'માં પ્રગટ થઈ. ૧૯૯૯માં કચ્છી પરીક્ષાનો ભુજથી સંતશ્રી મોરારિબાપુએ શુભારંભ કરાવ્યો. આ કચ્છી ભાષા પોષક પ્રવૃત્તિ બે દાયકા પછી આજે વી.આર.ટી.આઈ. - માંડવીના સહયોગથી સફળ રીતે ચાલી રહી છે. પાઠાવલિ ભાગ-૧ અને ૨ અનુક્રમે 'જાણ' અને 'સુજાણ' પરીક્ષા માટે મુકરર કરાઈ. તેનો

(અનુસંદાન : જુઓ પાના નં. - ૧૭ ઉપર)

અવલોકન

કચ્છી ભાષા શીખવા ઇચ્છુકની માટે ઓનલાઇન એડવાન્સ કોર્સ

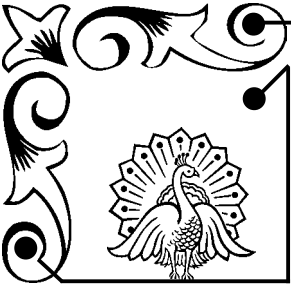
મહેન્દ્ર દોશી

બિન કચ્છી ભાષા શિક્ષકોની નિમણુંક કચ્છ વિસ્તારમાં આવેલા ગુજરાતી માધ્યમની શાળામાં થાય છે ત્યારે નિમણુંક પામેલા બિન કચ્છી ભાષકને ગુજરાતી માધ્યમ દ્વારા આ વિસ્તારના દ્વૈ-ભાષિક બાળકોને શિક્ષણ આપવામાં મુશ્કેલી ના પડે તે માટે આ વિસ્તારમાં બોલાતી અને દૈનિક વ્યવહારમાં વપરાતી માતૃભાષા (નેટીવ લેંગ્વેજ)થી પરિચિત કરાવવા માટે છ દિવસીય કચ્છી ભાષાના શિક્ષકોને તાલીમ આપવા માટે સ્થાનિક તાલીમ ભવન (ડાયેટ - ભુજ) દ્વારા ગુજરાત રાજ્યનાં શિક્ષણ વિભાગ (જી.સી.ઈ.આર.ટી.) ગાંધીનગરે આયોજન કરેલ છે. આ તાલીમ માટે 'જાણ સુજાણ' પાઠાવલિને માર્ગદર્શિકા તેમજ અભ્યાસક્રમનાં સંદર્ભ તરીકે માન્યતા આપવામાં આવેલ છે.

કચ્છી ભાષાથી પરીચિત કરાવવાની તાલીમ સાથે 'ડાયેટ' એ હવે કચ્છી ભાષા શીખવા ઇચ્છુક ભાષક માટે ઓન-લાઇન એડવાન્સ કોર્સને તરતો મૂક્યો છે. આ બંને કોર્સનો હેતુ અલગ - ભિન્ન છે. કચ્છી ભાષાની જાણકારી પ્રાપ્ત કરવી અને ભાષાને એડવાન્સ કોર્સ દ્વારા શીખવી કે શીખવાડવી - આ બંને બાબતો અલગ છે. સામાન્ય રીતે ભાષાને જાણવી એટલે જે તે વિસ્તારની સંસ્કૃતિ, સામાજિક રીતરિવાજ અને ભૌગોલિક પરિસ્થિતિને આનુસંગિક સ્થાનિક ભાષાની તળપટ્ટી શબ્દાવલિથી પરિચિત કરાવવાની પ્રક્રિયા છે, જ્યારે ભાષા શીખવી એટલે ભાષાનું સ્વરૂપ, સંરચના, ભાષાના ધ્વનિ ઘટકો અને રૂપતંત્રના આકારથી પરિચિત કરાવવું. આ બંને કોર્સ માટેનો ડાયેટનો હેતુ વ્યાજબી અને યોગ્ય છે, પણ તાલીમ આપવાની પદ્ધતિ બિન વૈજ્ઞાનિક અપનાવેલ છે. કચ્છ વિસ્તારની ભાષાકીય પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખીને વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિ અપનાવવી પડે, કારણકે કચ્છીની ભાષા અન્ય વિસ્તાર કરતાં અલગ - ભિન્ન છે. આ વિસ્તારમાં માન્ય ભાષા ગુજરાતી ઉપર સ્થાનિક ભાષા કચ્છીનો પ્રભાવ હોવાને કારણે બંને ભાષાના ભાષાકીય પરિબળોને ધ્યાનમાં રાખીને બે પ્રકારની અલગ પદ્ધતિથી તાલીમ આપવાનું આયોજન કરવું પડે. એટલે કે બિન કચ્છી ભાષકને કચ્છી ભાષાથી પરિચિત કરાવવા માટેની તાલીમ અને કચ્છ વિસ્તારમાં ગુજરાતી માધ્યમના બાળકો પ્રાથમિક શિક્ષણ લેતાં દ્વૈ-ભાષીક બાળકોને પોતાની માતૃભાષા કચ્છીના માધ્યમથી પ્રાથમિક શિક્ષણ આપવાની પ્રક્રિયાની

પદ્ધતિનો આવિષ્કાર કરી અને તાલીમનું માળખું ઘડીને કચ્છી ભાષાથી પરિચિત તેમજ શીખવાના હેતુ માટે કચ્છીના માધ્યમ દ્વારા તાલીમ આપવાનું આયોજન કરવું પડે. કારણકે કચ્છ વિસ્તારમાં બોલાતી સ્થાનિક ભાષા (નેટીવ લેંગ્વેજ) કચ્છી છે અને કચ્છી ભાષા તેમની માતૃભાષા છે. જ્યારે માન્ય ભાષા ગુજરાતી ભાષાના માધ્યમથી અપાતું શિક્ષણ એ આ વિસ્તારના માટે સેકન્ડ લેંગ્વેજ છે. પરિણામે એ પ્રથમ નક્કી કરવું પડે કે તાલીમ ભાષાની જાણકારીના હેતુથી આપવાની છે કે ભાષા શીખવાડવાનો હેતુ છે. આ નક્કી કરી તાલીમનો મોડ નક્કી કરવો પડે.

જ્યાં સુધી બિનભાષી કચ્છી શિક્ષકોને પરિચિત કરાવવા માટેના આશય પાઠાવલિના પાઠથી કરાવવાનો પ્રયત્ન અને પદ્ધતિ અપનાવેલ છે, તે યોગ્ય ઠેરવી શકાય. પણ જ્યારે એડવાન્સ કોર્સ પાઠાવલિના અભ્યાસક્રમથી ભાષા શિક્ષણ આપવાની પદ્ધતિ તદ્દન બિન વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિ ગણી શકાય. ભાષા વૈજ્ઞાનિકોએ સૂચવેલ સેકન્ડ લેંગ્વેજ શિક્ષણ માટેની પદ્ધતિ અપનાવવાની રહે. આનો ઉત્તમ નમૂનો કચ્છી બોલી ગુજરાતી સાહિત્ય અકાદમી દ્વારા પ્રકાશિત પુસ્તકમાં ગુજરાતી કચ્છીનો તુલનાત્મક અભ્યાસના આધારે ભાષા વૈજ્ઞાનિકોએ સૂચવેલ માતૃભાષાના માધ્યમ દ્વારા પ્રાથમિક શિક્ષણ આપવાની પદ્ધતિનો વૈજ્ઞાનિક અભ્યાસનો નમૂનો આપેલ છે. આ પુસ્તકને ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદનું પારિતોષિક મળેલ છે. ભારત સરકારે જાહેર કરેલ માતૃભાષાના માધ્યમ દ્વારા પ્રાથમિક શિક્ષણ આપવાની નીતિનાં અમલીકરણના સંદર્ભે અને બિન કચ્છી ભાષક શિક્ષકો તેમજ દ્વૈ-ભાષીક બાળકોને પ્રાથમિક શિક્ષણ હેતુ 'હાવ ટુ ટીચ ધી સેકન્ડ લેંગ્વેજ અને હાઉ ટુ લર્ન સેકન્ડ લેંગ્વેજ'ની ભાષા વિજ્ઞાનીઓએ સૂચવેલ પદ્ધતિ અને સૂચવેલ અભ્યાસક્રમને ધ્યાનમાં રાખીને સમાંતર અભ્યાસક્રમની પાઠાવલિ વર્ગવાર સૂચવેલ પદ્ધતિ અનુસાર પાઠ તૈયાર કરીને શિક્ષણકાર્ય કરવું પડે. આ પદ્ધતિ અપનાવવામાં નહીં આવે તો માતૃભાષાના માધ્યમ દ્વારા શિક્ષણ આપવામાં મુશ્કેલી પડશે અને આ વિસ્તારના બાળકો માતૃભાષાના માધ્યમ દ્વારા શિક્ષણ લેવાથી વંચિત રહેશે. ■

ઇમારતનો અંશ (નિબંધ)

ઠર્ષદ ત્રિવેદી

સ્થપતિ તો હું છું નહીં, પણ અમુક ઇમારતો મને ખૂબ આકર્ષે. ભલે, એક જ વાર જોઈ હોય તોય યાદ કરું ને મનમાં આખું ચિત્ર ઉપસી આવે. રાણપુરની નદીના સામે કિનારે આવેલા જીર્ણશિર્ષ ગઢ ઉપર તો લાંબી કવિતા પણ કરેલી. એવું જ કંઈક કોલકાતાની ઉત્તરે આવેલા, રવીન્દ્રનાથના જન્મસ્થળ ઠાકુરબારી, જોરાસાંકો વિશે. કોઈ વ્યક્તિની જેમ જ ઇમારતને પણ ચાહી શકાય એવી ખબર બહુ મોડેથી પડેલી. આવી જ બીજી કેટલીક ઇમારતો, જે વારંવાર મનમાં ઊગી આવે છે. સમજવાની કોશિશ કરું છું કયા કારણે આવી ઇમારતો મનનો કબજો લઈ લેતી હશે? વિચારું તો એની આકર્ષક ભવ્યતા જેવાં સ્થૂળ કારણો મળી આવે કદાચ. પણ હું જાણું છું કે એમાં કોઈ ને કોઈ સંવેદનની આપઓળખ અને ઊર્મિઓનું અનુસંધાન હોય છે. જન્મે ભલે ગરીબ બ્રાહ્મણ હોઉં, પણ મન તો જલમધયાથી ઠાકુરનું જ મળ્યું છે. જરા ઊંડે ખાંખાખોળા કરું તો વિશાળ પ્રાંગણ અને ભવ્ય કમાનો ઘેરી વળે છે. સ્થળ, કાળ અને ઇતિહાસ દરેકનાં અલગ, પણ મનની ભૂમિ ઉપર તો બધું એકાકાર. સ્મૃતિમાત્રથી, આ બધી ઇમારતો અલગ અલગ કે એકસાથે ઊભી થાય છે ને હું ઈચ્છું છું ત્યારે એમાં નિરાવરોધ હરીફરી શકું છું.

જોરાસાંકોમાં, કવિવરનો જન્મ થયો એ ઓરડે પહોંચતા પહેલાં, સીડી ચઢો કે તરત સામે ચાલીને બોલાવતી રવીન્દ્રનાથની જે તસવીર છે, એ વિહ્વળ કરી મૂકે છે મને. એમાં કવિન્દ્રની આંખમાં વિશેષણથી પર - જે ભીષણ વેદના છે એનો સામનો કરો એ પૂર્વે જ આંખ દરિયો બની જાય. એમના કપાળની કરચલીઓ કરાવે કાલાંતર. તમે એકકેન્દ્રી હો, તો પણ મહાલયની ભવ્યાતિભવ્ય કમાનો તમને વર્તુળાકારે બ્રહ્માંડની સફર કરાવે. આ દેશનો મનીષી તમને એની પોતાની ભૂમિ ઉપર, ક્ષણવાર ઊભા રહેવાની કે ટહેલવાની પરવાનગી આપે. કોઈ હાક સૂણે કે ન સૂણે, પણ તમને એકલા ચાલવાનો માર્ગ કંડારી આપે. રાણપુરના મહેલ વિશે હું કંઈ જ જાણતો નથી. પણ એની સ્મૃતિ, અનેકવાર એના રાજવીપદે મારો અભિષેક કરે છે, કપાળે હુંકુમાક્ષત તિલક કરે છે, મને કોઈના પ્રેમમાં પાડે છે, ઘાઘરાના ઘેર અને સાડીના સળની ઠસાદાર ચાલમાં કે નિતંબપુર કેશ કલાપના લયમાં ડોલાવે છે. પરાક્રમની ત્રેવડ જગવે છે ને ખપી જવાની ખુમારી પણ આપે છે. આંખ સામે બધું પલકવારમાં રચાય છે ને એટલી જ ઝડપે ખંડિયેરમાં રૂપાંતરિત થતું રહે છે, રેતની વહેતી નદીની સાક્ષીએ.

ઉદયપુરમાં બાગોરની હવેલી એટલે વેસ્ટ ઝોન કલ્ચરલ સેન્ટરનું થાણું. પીછોલા તળાવ અને ગંગોરીઘાટ. દૂરથી જોઈએ તોય મન ભરાઈ જાય. સૌ પ્રથમવાર અંદર જવાનું થયું ત્યારે રાજસ્થાનના કલ્ચરલ મિનિસ્ટર, કલ્ચરલ સેક્રેટરી અને બીજા અનેક મહાનુભાવો સાથે હતા. પણ કોણ જાણે કેમ મને એમ લાગ્યું કે હું મારા પૂર્વજોને મળવા જઈ રહ્યો છું! જાણે આ હવેલીની આખી રચનાને મારા પગ યુગોથી જાણતા ન હોય એમ ફરી રહ્યા હતા. એક-બે વાર તો કાફલામાંથી છુટ્ટો પડી ગયો. સાથેના અધિકારીઓ ખેંચી ગયા. પરંપરાગત સ્વાગત માટે. પણ, એ પૂર્વે દર-ઓ-દિવારે મારું સ્વાગત કરી લીધું હતું. ફરી એકવાર હું કાફલામાંથી ફારેગ થઈને જમણી બાજુની પરસાળ પકડું છું. મને ખબર નથી કે ક્યાં જઈ રહ્યો છું, પણ મારા પગ રોક્યા રોકાય એમ નથી. ધસી જાઉં છું વાયુવેગે એક પછી બીજી, બીજી પછી ત્રીજી એમ પરસાળો ને કમાનો પાર કરતો રહું છું. અચાનક કોઈ ધૂપની સુગંધ મને પોકારતી હોય એમ લાગે છે. હું ગંધ-સુગંધના રસ્તે હળવા વાયરાની ગતિએ પહોંચી જાઉં છું. પરસાળની પેલે પારના થાનકે, મધ્યમ કદના મંદિરમાં, રાજવી ઠાઠને શોભે એવો અદ્ભુત શણગાર, બંને બાજુ ઊંચી કલાત્મક દીપધારિણીઓ. દીપ-ધૂપ ને અગરવાટની ઉધ્વરિખ શિખાઓ. મુખ્ય નાયકનું પાઘ અને તોરાયુક્ત માત્ર મસ્તક! રોમેરોમ ધ્રુજારી અનુભવાય છે ને ઝળઝળિયાં આઘા કરવાની ક્ષણે જ મારો ને એનો ચહેરો એક!

ભારતની જ નહીં, દુનિયાની પણ સૌથી મોટી મસ્જિદ એટલે ભોપાલની તાજ-ઉલ-મસ્જિદ. અલગ અલગ તબક્કે ઊભી થતી રહેલી આ મસ્જિદ પૂરા સો વર્ષ ખાઈ ગયેલી. લાલ પથ્થરમાંથી બનેલી આ મસ્જિદ માણસના અહંકારને ચૂરચૂર કરી નાંખે, એવું એનું કદ છે. હું ને બિંદુ. સાંજના સમયે એનાં ભવ્ય પગથિયા ચઢેલા. યુમ્મોતેર ફૂટ ઊંચા દરવાજામાંથી અંદર પ્રવેશ્યા ત્યારે નમાજ અદા કરવાની જગ્યા પાછળ સૂર્ય ડૂબી રહ્યો હતો. કબૂતરોનું એક ટોળું ઊડીને આમ આવે ને તેમ જાય. ગુંબજો અને કોઠોઓનો વિસ્તાર એટલો મોટો કે પાંખોનો ફફડાટ અનેકગણો થઈને તમારા કાને અથડાય. મસ્જિદની ભવ્યતા આપણને આભા કરી મૂકે. માથે રૂમાલ બાંધીને જેવા અમે મધ્યભાગમાં પહોંચ્યા, બંનેના મનમાં એકસરખો જ ભાવ આવ્યો. ભવ્યતા પણ આત્મસાક્ષાત્કાર કરાવી શકે અને રમણીયતા અવર્ણનીય આનંદ આપી જાય. જેનું જેવું મન એવી એની ઇબાદત. પરંતુ એક પળ એવી આવે જે આપણને એનો

અંશ બનાવી દે. આવી ક્ષણે વાચા હણાઈ જાય ને અંદર-બહાર પ્રસરી રહે માત્ર મૌન. આટલા સમય પછી પણ ભવ્યતા અને દિવ્યતાનો ખ્યાલ સાકાર કરવાની ઈચ્છા જાગે ત્યારે મનમાં આ મસ્જિદના મિનારાઓ ડોલવા લાગે છે.

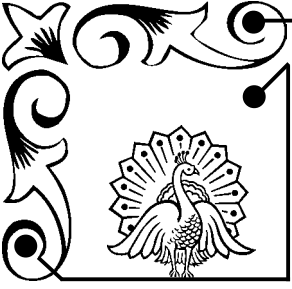
૧૯૭૯ કે ૮૦ની સાલમાં હું અને કવિમિત્ર જગદીશ વ્યાસ પ્રથમ જ વાર સાહિત્ય શિબિરમાં માઉન્ટ આબુ ગયેલા. સાંજના સમયે ફરવા નીકળેલા. તે ચાલતા ચાલતા પહોંચી ગયા ટોડરોક પાસે. દેડકા આકારનો પહાડ. આપણી ઈમારતની વ્યાખ્યામાં એ ન આવે કેમકે એ કુદરતે કોરેલું શિલ્પ છે. આતમને પંખી ગણીએ તો એની બખોલોમાં અનેક પંખીઓ નિવાસ કરતાં હોવાને કારણે એને ઈમારત ગણવામાં હરકત ન આવવી જોઈએ. ઘણીવાર અમારામાં કુમતિનો પ્રકોપ જાગતો. કશો પણ વિચાર આવે, એને અમલમાં મૂકતાં પહેલાં વિચારે એ બીજા! એ અદ્ભુત રંગીન સાંજે અમને એમ થયું કે ચાલો, કરીએ મેઢકારોહણ!

અમે કંઈ પહાડખેડૂ તો હતા નહીં કે ચડવા ઉતરવાની યુક્તિ-પ્રયુક્તિઓ જાણીએ. ધીમે ધીમે ઉપર ચઢવાનું શરૂ કર્યું. આરોહણ સરળ લાગ્યું. પગમાં પહેરેલા ચંપલ સરકે એની સાથે સાથે પગ પણ પકડ ગુમાવતા જાય. અચાનક જ અમને એકસાથે હૈયાફાળયુક્ત બોધ થયો અને પગ અટકી ગયા. એ પણ જ્ઞાન લાધ્યું કે સાંજ ઢળતી હતી એમ નહીં, ઢળી ચૂકી હતી! હવે ઉતરવું કેવી રીતે? ઊંધા ફરીને ઉતરીએ તો નીચે કશું ન દેખાય ને સીધા ઉતરવા જઈએ તો એક જ ક્ષણમાં નીચે જવાય, પણ ક્યાં પહોંચાય તે તો ભગવાન જ જાણે! રોમેરોમ ભય વ્યાપી વળ્યો. જરા સરખી હરકત કરીએ ને પગ લપસે. અવાજ કરીએ તોય નીચે સુધી ન પહોંચે. સાચી વાત તો એ હતી કે થોડો ઘણોય અવાજ નીકળે તો પણ, નીકળે ક્યાંથી? સાંજની ઠંડીમાંય અમે પરસેવે રેબઝેબ થઈ ગયેલા. નીચે નજર ગઈ તો પ્રવાસીઓનું ટોળું ભેગું થઈ ગયેલું. હવે અમને ગંભીરતા વધી ગયાની ખાતરી થઈ! કોણ જાણે ક્યાંથી અમારામાં ધીરજ આવી ગઈ. એકબીજા સાથે વાત થાય કે આંખમાં આંખ મેળવાય એવો સંભવ તો અમે જ રહેવા દીધો નહોતો. માત્ર આત્માના અવાજને અનુસરવાનું હતું! એકબીજાને જોઈ જોઈને, અનુકરણ કરી કરીને અવરોહણ શરૂ તો કર્યું, પણ અમને ખાતરી નહોતી કે નીચે બંને સાજાસમા મળીશું! કેટલો સમય ગયો એ યાદ નથી, પણ અમે નીચે ઉતર્યા ત્યારે અડધા જગતને હાશ થયેલી! મોત સામેની મેચ ડ્રો થઈ એનો આનંદ લઈને અમે સાધનાભવન પહોંચ્યા ત્યારે રઘુવીરભાઈ અમને પોંખવા માટે તૈયાર જ હતા!

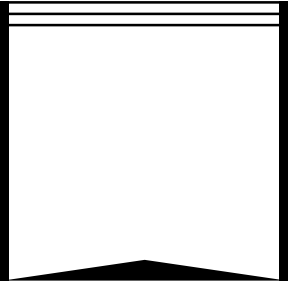
અમૃતસરના હરમંદિર સાહેબ, સુવર્ણ મંદિરમાં તો ગ્રંથ સાહેબની જ પૂજા. ચારેબાજુ છલછલ થતા અમૃત સરોવરની વચ્ચે બેટ ઉપર આ મંદિર. આમ તો શ્વેત-ધવલ સંગેમરમરનું. પણ, છેલ્લા કેટલાક વખતથી સોને મઢવામાં આવ્યું છે. મને ગમતી વાત તો એ કે કોઈ ઈશ્વરની મૂર્તિને બદલે સર્વ ધર્મ સમભાવના પ્રતીકરૂપ ધર્મગ્રંથની જ પૂજા અર્ચના. ગુરૂબાની સાંભળતા સાંભળતા જ

આપણે અંદરથી બદલાઈ જઈએ એનો ખ્યાલ પણ ન રહે. સોમનાથ મંદિરને તોડી-લૂંટી જનારો મહંમદ ગઝની એની સાથે, હાથી ઉપર બાંધીને પ્રવેશદ્વારનાં ભવ્ય કલાત્મક કમાડ પણ લઈ ગયેલો. કહેવાય છે કે અમૃતસરથી પસાર થતી વખતે શીખ સરદારોએ એને આંતર્યો ને કમાડ ત્યાં જ મૂકીને એને ભાગી છૂટવું પડેલું. એ બંને કમાડો આજે પણ સુવર્ણ મંદિરના પાછળના ભાગે બહાદુરીની સાખ પૂરતા ઊભા છે. એના કદને જોવા જતાં, આપોઆપ જ આપણું માથું ઊંચું થઈ જાય.

જેમાં હું ભણતો, એ સુરેન્દ્રનગરની શેઠ એન.ટી.એમ. હાઈસ્કૂલ પણ ગાંજી જાય એવી નથી. અંગ્રેજોના જમાનાનું સ્થાપત્ય. દૂરથી જ એની ભવ્યતા આકર્ષે. ચારેબાજુ ફરી શકાય એવી લાંબી પરસાળ અને ગોળ કમાનો. ઘડેલા પથ્થરનું બાંધકામ. નીચે અને ઉપર બે તો ભવ્ય સેન્ટ્રલ હોલ. નીચેનામાં લેબોરેટરી અને ઉપરનો પ્રાર્થનાખંડ! હજીયે જ્યારે પણ ‘અસત્યો માંહેથી...’ ગાઉં છું ત્યારે આખીયે ઈમારત મારા ફફડતા હોઠની પિછવાઈ બનીને ઊભી રહી જાય છે. અમને આકર્ષતું એનું ખુલ્લાપણું, ચોક્સી સાહેબના ચહેરાની મક્કમતા, વસંતભાઈ દોશી સાહેબની ટોની ગ્રેગ જેટલી ઊંચાઈ, ડી.જે. મેર સાહેબનું ગણિત વિજ્ઞાન ઉપરાંત અનેક વિષયોનું જ્ઞાન, દાદાસાહેબનું બોખું હાસ્ય, જે.ડી. દવે સાહેબનાં શ્વેત-ધવલ ધોતી-ઝભ્મો અને કાળી ટોપી, આર.સી. મણિયારની આંતરિક ઊંચાઈ, એચ.એમ. ત્રિવેદીની વિદ્વતા, જોતાવેંત જ પંડિત ઠેરવે એવું શાસ્ત્રી સાહેબનું વ્યક્તિત્વ, અનસુયાબહેનનો માતૃભાષા સાથેનો અનુબંધ, પી.ટી.વાળા રાણા સાહેબની ગામ ગજવતી વ્હીસલ અને ક્ષાત્રતેજભરી ચાલ, મધુભાઈ પંચોલીની મારકણી રમૂજો અને રંગરેખાના બાદશાહ સી.બી. શુક્લ વગેરે શિક્ષકોની ચેતનાને બાદ કરીએ તો પાછળ કશું જ ન બચે! કેમકે આ બધા, અમુક અર્થમાં જોઈએ તો ભવ્ય ઈમારતના અંશો જ નહીં, પણ તીર્થસ્થળ જેવા હતા. ગણાવવા બેસું તો વસી ગયેલી ઈમારતોનો પાર નથી. એ બધું કામ ગણકઋષિને સોંપીને ભીતરની વાત કરું. સમજણો થયો ત્યારથી, મારામાં કાયમી ધોરણે વિરહનો એક ભાવ ઘર કરી ગયો છે. સમયના બંધનને તોડી-ફગાવીને એ ભાવ હંમેશાં મને પીડતો રહ્યો છે. સંસર્ગમાં આવેલી સામાન્ય વ્યક્તિઓ જ નહીં, ઈમારતો, તળાવો, પશુ-પંખીઓ, વૃક્ષો, વૃક્ષ જેવા વિવિધ ક્ષેત્રના દિગ્ગજ કલાકારો કોઈની પણ સાથે મારું અનુસંધાન પળવારમાં થઈ જાય. સ્થળ-કાળનું બંધન તો રેશમી વસ્ત્રની માફક ગમે તે પળે ખરી પડે ને મારો વિહાર સચરાચરમાં થતો રહે. પરિણામે, જે વ્યક્તિને મેં કદી જોઈ જ નથી એનાય પ્રેમમાં હું પડી શકું. એનો વિરહ અનુભવું. એટલું જ નહીં, પીડાઉં પણ ખરો! એવું જ આ ઈમારતોનું છે. જોઈ છે એનો અને નથી જોઈ એનો, અસ્તિત્વ ધરાવે છે એનો અને જેનું અસ્તિત્વ છે જ નહીં એનો પણ વિરહ મને સતાવે. સતાવે કહીએ તો ઓછું પડે. એમ કહીએ કે બોરબોર જેવડાં આંસુ પડાવે! કદાચ આ ચીર વિરહ જ મારી પાસે કવિતા નહીં લખાવતો હોય એની શી ખાતરી?

કચ્છની પંચતીર્થી જૈનો માટે ખાસ પર્યુષણમાં....

અબડાસાના જૈનોની પંચતીર્થી ભક્તોને દિવ્યતા અને ભવ્યતાના દર્શન કરાવે છે. સમગ્ર વિશ્વમાં કચ્છના જૈન અનુયાયીઓ જ્યાં પણ હોય અહીં દર્શન કરવા અચૂક આવે છે.

દેશના પશ્ચિમ છેડે આવેલા અબડાસા તાલુકામાં જૈન ધર્મમાં જેને અનેરું મહત્ત્વ આપવામાં આવેલ છે, તેવી મોટી પંચતીર્થી કોઠારા, તેરા, નલિયા, જખૌ અને સાંધાણ તથા મહાતીર્થ સુથરી આવેલા છે. આ સિવાય અબડાસાના શતાબ્દી વટાવી ચૂકેલા અન્ય પાંચ ગામોના દેરાસરો વાંકુ, વારાપધ્ધર, પરજાઉ, લાલા અને રાપર ગઢવારીમાં છે. જેને નાની પંચતીર્થી કહેવાય છે.

સમગ્ર વિશ્વમાં કચ્છી દશા ઓસવાલ જૈન સમાજની હાલની વસતી અંદાજે ૩૦ હજારની આસપાસ છે. તો હાલ અબડાસા તાલુકામાં માત્ર ૩૦૦ આસપાસ રહી છે. સમાજના બાકીના લોકો શિક્ષણ, આરોગ્ય તેમજ ધંધા-રોજગાર માટે દેશ-પરદેશમાં વસવાટ કરે છે. પરંતુ ચાતુર્માસ તથા ધાર્મિક તેમજ સામાજિક પ્રસંગોએ દેશ અને વિદેશમાં વસતા ભાવિકો આરાધના માટે માદરે વતન આવે છે.

આ સાથે ભારતભરમાંથી જૈન ધર્મના ભાવિકો અબડાસાની આ પંચતીર્થીના દર્શનાર્થે અચૂક આવે છે. આ પંચતીર્થીના દેરાસરો અતિ પ્રાચીન હોવાની સાથે કલાત્મક છે. જેના કારણે આ ભવ્ય દેરાસરોની મહત્ત્વતા વધી જતી હોવાનું રાજેશ લખમશી મોતાએ જણાવ્યું હતું.

નલિયા ખાતે હાલ ચાતુર્માસ માટે બિરાજમાન પ.પૂ. મલયસાગરજી મ.સા. અને પ.પૂ. મુનિરાજ રત્નાકરસાગરજી મ.સા.એ પંચતીર્થીનું મહત્ત્વ સમજાવતાં જણાવ્યું હતું કે નવકાર મંત્રમાં આવેલા પાંચ પદોનો અનેરો મહિમા છે. તેથી પાંચ અંકને શુભ માનવામાં આવે છે. જેથી અતિ પ્રાચીન પાંચ દેરાસરો જે જગ્યાએ નજીકમાં આવેલા હોય તેને પંચતીર્થી કહેવામાં આવે છે.

મૂળનાયક શાંતિનાથજી તથા અન્ય નવ ટૂંકની સ્થાપના વિક્રમ સંવત ૧૯૧૦માં કરવામાં આવી હતી. નવ ટૂંક ધરાવતા આ દેરાસરમાં પ્રવેશતા જ શત્રુંજય પર્વત ઉપર આવેલા નવટૂંક જેવું દૃશ્ય આપને જોવા મળે છે. વર્ષો પૂર્વે સાંધાણ ધીકતું બંદર હતું. જેને આરબો સિદ્ધાન બંદર તરીકે ઓળખતા. 'તિલક ટૂંક'

તરીકે પણ આ જિનાલય ઓળખાય છે.

મૂળ નાયક શાંતિનાથ ભગવાન શ્વેત વર્ણમાં છે. આઠ શિખરવાળા આ ગગનચુંબી દેરાસરનાં શિખરો, રંગમંડપ, તોરણો, સ્તંભો વગેરેની શિલ્પકલા અદ્ભુત છે. અહીંની પ્રતિમાઓની કલા જોવા જેવી છે. વિક્રમ સંવત ૧૯૧૮ના સ્થાપના પામેલા આ જિનાલય શેઠ વેલજી માલુ, શેઠ શિવજી નેણશી તથા કેશવજી નાયક દ્વારા બંધાયેલું છે. આબુમાં આવેલા દેરાણી-જેઠાણીના ગોખલાની આબેહુબ પ્રતિકૃતિ અહીં છે.

મૂળનાયક ચંદ્રપ્રભુજી તથા શાંતિ નાથજીને અગિયાર દેરીઓ પરોણા મળી તથા અષ્ટાપદજીનું અજોડ બેનમૂન દેરાસર નલિયામાં આવેલું છે. ૬૮ ફૂટની ઊંચાઈ ધરાવતું અષ્ટાપદજીનું દેરાસર કચ્છમાં બીજે ક્યાંય નથી. વિક્રમ સંવત ૧૮૯૭ના સ્થાપના પામેલા આ જિનાલય શેઠ નરશી નાથા, શેઠ હરભમ નરશીનાથા તથા શેઠ ભારમલ તેજશી દ્વારા બંધાયું છે.

સ્થાપના વિક્રમ સંવત ૧૯૫૦માં કરાઈ છે. મૂળનાયક મહાવીર સ્વામીની સુંદર પ્રતિમા ધરાવતું વિશાળ સંકુલ છે. ઉત્તુંગ શિખરો દૂરથી જ ભાવિકોમાં શ્રદ્ધા જગાવે છે. આ દેરાસરજીને 'રત્નટૂંક'ની ઉપમા આપી છે. આ જિનાલય શેઠ ભીમશી રતનશીએ બંધાવેલું છે.

શેઠ ગુર્જર પરસોત્તમ જેઠા તથા મેઘજી ઊડિયા દ્વારા સંવત ૧૮૯૫ના મૂળનાયક ધૃતકલ્લોલ પાર્શ્વનાથજીના દેરાસરજીનું નિર્માણ થયું છે. તીર્થના મૂળનાયક ધૃતકલ્લોલ પાર્શ્વનાથજીની પ્રતિમા ઘણી જ ચમત્કારી ગણાય છે. એક વખત જમણવાર સમયે ઘી ખૂટી પડવાથી શેઠ એ પ્રતિમાજીને ઘીના ઠામમાં મૂકી દેતાં એ ઠામમાંથી ઘી ખૂટ્યું જ નહીં અને આખા સંઘનું જમણવાર પૂરું થઈ ગયું. છતાં પણ એ ઠામ આખું ઘીથી ભરેલું રહ્યું હતું.

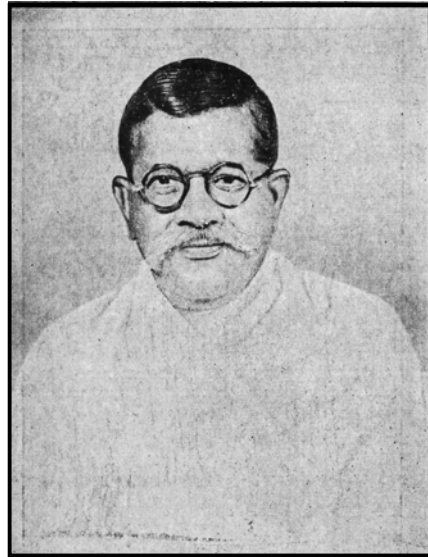
અહીં જીરાવલ્લા પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિમાજીના દર્શન. આ પ્રતિમા સંપ્રતિ રાજા દ્વારા પ્રતિષ્ઠિત મનાય છે. આ દેરાસરનું પુનઃ નિર્માણ વિ.સં. ૧૯૧૫માં થયું હતું. અહીં નવ શિખરોની કલા જોવા જેવી છે. આ જિનાલય શેઠ પાશ્વીર રાયમલ, શિવજી વીસરિયા મોતા તથા હીરજી ડોસાભાઈ દ્વારા વિક્રમ સંવત ૧૯૧૫માં બંધાયેલું છે. ■

નાની પંચતીર્થીનાં ગામો વચ્ચેનું પારસ્પરિક અંતર (કિ.મી.)

ક્રમ	ગામ	મુંદ્રા	ભુજપુર	મોટી ખાખર	નાની ખાખર	ભિદડા	જૈન આશ્રમ	માંડવી
૧.	મુંદ્રા	—	૧૫	૨૪	૨૭	૩૩	૪૬	૪૮
૨.	ભુજપુર	૧૫	—	૯	૧૨	૧૮	૩૧	૩૩
૩.	મોટી ખાખર	૨૪	૯	—	૩	૯	૨૨	૨૪
૪.	નાની ખાખર	૨૭	૧૨	૩	—	૬	૧૮	૨૧
૫.	ભિદડા	૩૩	૧૮	૯	૬	—	૧૩	૧૫
૬.	જૈન આશ્રમ	૪૬	૩૧	૨૨	૧૮	૧૩	—	૨
૭.	માંડવી	૪૮	૩૩	૨૪	૨૧	૧૫	૨	—

શ્રી જિનેન્દ્રસાગર સૂરિશ્વરજી
શ્રીજી મહારાજ

પૂજ્ય શ્રી ક્ષમાનંદજી શ્રીજી મહારાજ

વિવેકહર્ષવિજય ગણિવર્યના ઉપદેશથી ગામના ગંગર ગોત્રીય શ્રાવક શ્રેષ્ઠીઓ વચરસી ખાખણ, શાહ નાગીઆ અને શાહ મેરગ દ્વારા આ જિનાલય ૪૧૭ વર્ષ પૂર્વે બાંધવામાં આવ્યું હતું.

તેમાં ત્રણ પ્રભુજીની પ્રતિષ્ઠા વિવેકહર્ષ ગણિજીએ સંવત ૧૬૫૮ (સન ૧૬૦૩)ના ફાગણ સુદ દસમના કરી હતી એવું અંદર લાગેલા જૂના શિલાલેખ પર વાંચવા મળે છે. મોટી ખાખરનું આ દેરાસર ‘શેત્રુંજયાવતાર’ ગણાય છે, કેમકે રાયણ પગલાં અને પુંડરીક સ્વામી પણ અહીં એ જ સમયથી પ્રતિષ્ઠિત છે.

ઉત્તરાભિમુખ દેરાસરમાં મુખ્ય વચ્ચેના ગભારામાં મૂળનાયક આદિનાથજી (ઋષભદેવ) અને તેની આજુબાજુ સંભવનાથ તથા વિમલનાથની મૂર્તિઓ છે. મુખ્ય ગભારાની આસપાસના બે નાના ગભારામાં જમણે વાસુપૂજ્ય

અને ડાબે પાર્શ્વનાથની પ્રતિમાઓ છે, જેની પ્રતિષ્ઠા લગભગ સંવત ૧૮૩૪ (સન ૧૮૭૮)માં થઈ હતી. સંવત ૧૮૮૨ (સન ૧૮૩૬)માં અત્રે દાદાસાહેબ પાર્શ્વચંદ્ર સૂરીશ્વરજી મહારાજ (સન ૧૪૮૧-૧૫૬૫)ની ગુરૂ પાઠુકાની પણ પ્રતિષ્ઠા થઈ હતી.

અહીંના દેરાસરના રંગમંડપમાંનાં ભીંતચિત્રો ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે. રંગમંડપમાં દેરાસરના પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ સંબંધી મોટો જૂનો શિલાલેખ પણ જળવાયેલો છે. સંવત ૧૮૬૨ (સન ૧૮૦૬)માં ત્રણ નૂતન દેરીઓ બની ત્યારે આ જૂના શિલાલેખનો જીર્ણોદ્ધાર કરી તેની બાજુમાં તેની નવી પ્રતિકૃતિ પણ મૂકવામાં આવી છે.

ઉક્ત શિલાલેખમાં આ દેરાસરના સ્થાપક વિવેકહર્ષ

છાત્રાલયની સ્થાપનામાં એમનું મહત્વનું પ્રદાન હતું.

ક્ષમાનંદજીના શિષ્ય ગોરજી મોતીલાલજી થયા. સંવત ૨૦૩૯ (સને ૧૯૮૩)ના વૈશાખ સુદ દસમના ઘાટકોપર ખાતે દીક્ષિત થઈ તેઓ યતિ મોતીસાગરજી મહારાજ બન્યા. હાલે તેઓ મુંબઈના અનંતનાથ દેરાસર (મસ્જિદ બંદર) ખાતે બિરાજે છે. એમનો જન્મોત્સવ (વસંત પંચમી) ભુજપુરના જિનેન્દ્ર જ્યોતિર્ધામ મંદિર ખાતે ઉજવાય છે.

આદિનાથ દેરાસર : મોટી ખાખર

મોટી ખાખર ગામનું શેત્રુંજયની પ્રતિકૃતિરૂપ ‘આદિનાથ દેરાસર’ સમગ્ર નાની પંચતીર્થીનું સૌથી જૂનું દેરાસર છે. તપગચ્છીય આચાર્ય હીરસૂરિજી મહારાજના શિષ્ય ઉપાધ્યાય

ગણિની પ્રભાવકતા સૂચવતી તથા બીજી પણ જાણવા જેવી માહિતી આપવામાં આવેલ હોવાથી એ શિલાલેખ ઇતિહાસ અને પુરાતત્ત્વના અભ્યાસીઓ માટે ઉપયોગી સામગ્રી પૂરી પાડે છે. સંસ્કૃત ભાષાનો આ સંપૂર્ણ શિલાલેખ મુનિરાજ હંસવિજયજી વિરચિત 'પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા'માં ગુજરાતી અનુવાદ સાથે તથા મુનિરાજ ન્યાયવિજયજી (ત્રિપુટી) લિખિત 'જૈન તીર્થોનો ઇતિહાસ'માં પણ આ મૂળ આલેખ છપાયો છે એવું રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ (૧૯૦૭-૧૯૮૫)એ એમના આકર ગ્રંથ 'શ્રી ભદ્રેશ્વર-વસહી મહાતીર્થ' (૧૯૭૭)ના પૃષ્ઠ-૨૨૨ ઉપર નોંધ્યું છે.

દેરાસરની ડાબે આદિનાથ પ્રભુ પાદુકા અને શેત્રુંજય પટ તેમજ બાજુમાં 'ભ્રાતૃચંદ્ર જૈન જ્ઞાનભંડાર' (સંવત ૧૯૭૯/સન ૧૯૨૩) આવેલ છે. જેમાં વિવિધ મહારાજ સાહેબોની પાદુકાઓ પણ સ્થાપિત છે. દેરાસરની જમણે સાધુ મહારાજો માટેનો ઉપાશ્રય અને વ્યાખ્યાન ગૃહ તથા દેરાસર બહાર સામે સાધ્વીશ્રીઓ માટેનો ઉપાશ્રય છે.

સન ૨૦૦૩માં આ પ્રાચીન દેરાસરનો અગિયાર દિવસીય ચતુઃશતાબ્દી (૪૦૦મી જયંતી) મહોત્સવ ભવ્ય રીતે ઉજવાયો હતો. તે પ્રસંગે ભુવનચંદ્ર વિજયજીની શુભ નિશ્રામાં સંવત ૨૦૫૯ના વૈશાખ સુદ છઠ્ઠ અને તારીખ ૭મી મે, ૨૦૦૩ના જિનબિંબોની પુનઃપ્રતિષ્ઠા અને પાર્શ્વચંદ્રસૂરિજીની નૂતન મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠિત થઈ હતી.

દેરાસરનું સંચાલન મોટી ખાખર શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ (પાર્શ્વચંદ્રગચ્છ) સંભાળે છે. ગામમાં દેરાસર એવી પવિત્ર ભૂમિ પર આવેલું છે, જ્યાં વિવિધ સંપ્રદાયોનાં સ્થાનકો એકીસાથે નજરે પડે છે. આદિનાથ દેરાસર, આઠ કોટી નાની પક્ષ સ્થાનક, શંકર મંદિર, લક્ષ્મીનારાયણ મંદિર... - આ ચારેય ધાર્મિક સ્થળો એકમેકને અડીને આવેલા છે.

(આવતા ત્રીજા લેખાંકમાં નાની ખાખર અને બિદડાનાં જિનાલયોની તવારીખ)

(ક્રમશઃ)

'શિવમ્', ૪૦, વૃંદાવન નગર-૧, ખડિયા તળાવ સામે,
વૈશાલી સિનેમા રોડ, અંબાર, ૬૨૭-૩૭૦ ૧૧૦.
ફોન : (૦૨૮૩૬) ૨૪૦૧૩૯, મો. ૯૪૨૭૨ ૨૩૧૫૦

સ્વ સાથે સંવાદ

થાય છે શબ્દોના પ્રહાર, બિન્દાસ, બેધડક, વિચારહીન. કંઈ સમજાતું નથી મને. હા, મને સમજાતું નથી. શા માટે થાય છે પ્રહાર? સમજાતું નથી કે મારા માનસ પર ગોળીઓ છોડવામાં આવે છે કે હૃદયને વિંધી નાખતા બાણ મારવામાં આવે છે કે પછી કોરડા વિંઝાય છે.

હું અવાફ્ થઈ જાઉં છું, સ્તબ્ધ થઈ જાઉં છું, દિગ્મુઢ થઈ જાઉં છું. હૈયું વલોવાઈ જાય છે. એમાંથી એક ટીસ ઉઠે છે, એક ચિત્કાર ઉઠે છે, આકંદ ઉઠે છે.

થોડીવાર પછી ભૂકંપ પછીની શાંતિ હોય તેવો અનુભવ થાય છે. આંખો સામે એ દશ્ય તરવરે છે અને પછી?

પછી મારા માનસપટ પર ઉપસી આવે છે, આજ સુધીનું વાંચન - શ્રવણ અને એમાંથી વિભિન્ન અવાજો ઊઠે છે. માં બોલે છે, 'આત્માને વળી માન અપમાન શું?' પપ્પા બોલે છે, 'પાપનો ઉદય હોય ત્યારે આવું બને.' સાધક બોલે છે, 'વાણી તો પુદ્ગલની પર્યાય. જડ, આત્મા, ચેતન, બે વચ્ચે સંબંધ કેવો? શિક્ષક કહે છે, 'એના કોધને ગ્રહણ કરવો કે નહીં તે આપણા હાથની વાત છે.' વ્યક્તિત્વ વિકાસવાળા કહે છે, 'કોઈના શબ્દોમાં આવી જવું એટલે કે આપણી શક્તિ એને આપી દેવી.' અંતર કહે છે, 'દરેક માણસની એક પ્રકૃતિ હોય છે અને એ એને જ અનુસરે.' એમાં સાથ પૂરે છે, ગુજરાતી શિક્ષકનો અવાજ : 'પડી પટોળે ભાત ફાટે પણ ફીટે નહીં. પડી ટેવ પ્રખ્યાત મરે પણ મિટે નહીં.' તો વળી એક અવાજ બોલે છે, 'પ્રહાર કરનાર તો કરુણાને પાત્ર છે.' અને વળી એક તસવીર નિર્દેશ કરે છે, 'એમને માફ કરી દો. એ લોકો શું કરે છે એની એમને ખબર નથી.' ધર્મ કહે છે, હર વસ્તુનું પરિણમન સ્વતંત્ર છે અને અંતમાં શાળાકીય પુસ્તકનું એક ચોપાનીયું બોલે છે, 'હેમાળાના હેમ હૈયા સાધુ સંતના, અગન લાગે એમ ગળશે, પણ બળશે નહીં.'

અને હવે? હવે વિચારોના આ પ્રવાહ મને ચિંતન, મનન અને આત્મનિરીક્ષણ ભણી દોરી જાય છે. મન શાંત થતું જાય છે. શબ્દોના પ્રહાર મને ઋજુ બનાવતા જાય છે, કરુણાસભર બનાવે છે. બીજાને સમજવાની વધુને વધુ શક્તિ આપતા જાય છે. લઈ જાય છે મને માનવતા ભણી, ઈશ્વર ભણી.

દક્ષા એમ. સંઘવી - અમદાવાદ
મો. ૯૪૨૯૨ ૧૦૪૫૮

મકાન સાથે જીવનારો માણસ મકાન માટે નથી જ જીવતો. ભોજન સાથે જીવનારો માણસ ભોજન માટે નથી જ જીવતો. વસ્ત્રો સાથે જીવન જીવનારો માણસ વસ્ત્રો માટે જીવન નથી જ જીવતો. પણ કરુણતા માણસના મનમાં એ સર્જાઈ છે કે એ પૈસા સાથે જીવન નથી જીવતો પણ પૈસા માટે જ જીવન જીવી રહ્યો છે. 'સાથે'નું સ્થાન જ્યારે 'માટે' લઈ લે ત્યારે જીવનમાં કેવી અરાજકતા વ્યાપી જાય એ જોવું હોય તો આજના ધનલંપટોને જોઈ લેવા જેવા છે.

તીર્થ દર્શન

તીર્થ દર્શન-૧૨

શ્રી પ્રભાસપાટણ તીર્થ
(શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ભગવાન)

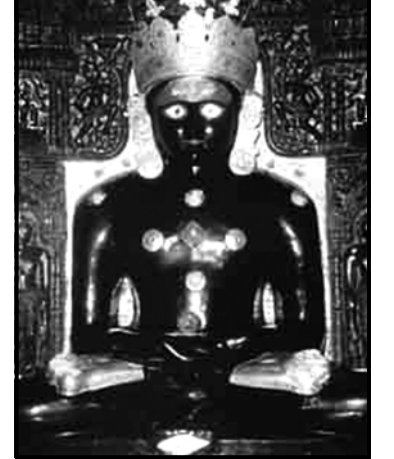

પ્રભાસપાટણ ગામ અને તેના સુવિખ્યાત સોમનાથ મંદિરથી લગભગ ૪૦૦ મીટર દૂર આવેલા આ તીર્થની સ્થાપના શ્રી આદિનાથ પ્રભુના પુત્ર શ્રી ભરત ચક્રવર્તીએ કરી હોવાનું કહેવાય છે. પ્રથમ તીર્થકરના સમયથી ચરમ તીર્થકરના કાળ સુધી અનેક ચક્રવર્તીઓ, રાજવીઓ,

મંત્રીઓ અને શ્રેષ્ઠીઓએ આ તીર્થની યાત્રા કરી છે. આ તીર્થમાં શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ભગવાનની શ્વેત વર્ણની લગભગ ૧૧૫ સે.મી. ઊંચી પદ્માસનસ્થ પ્રતિમા છે. બીજી પણ સુંદર આકૃતિની પ્રતિમાઓ અહીં મળે છે જેમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની શ્યામ વર્ણની રમણીય મૂર્તિ નયન મનોહર છે. આ મંદિરમાંની ધાતુની મૂર્તિઓ અને સુંદર ઘડેલા પરિકરોનું શિલ્પ અવર્ણનીય છે. કલારસિક વિદ્વાનોને મુગ્ધ કરે તેવું છે. આ મંદિરમાં સ્ફટિકની પણ બે પ્રતિમાઓ મળે છે. ભરત ચક્રવર્તીએ આ નગર વસાવી ચંદ્રપ્રભુ ભગવાનના મંદિરનું નિર્માણ કર્યા બાદ સગર ચક્રવર્તી, ચંદ્રયશા, ચક્રધર, રાજા દશરથ, પાંડવો અને હસ્તિસેન રાજાઓ અહીં પધાર્યાના ઉલ્લેખો મળે છે. શ્રી મેરૂતંગસૂરિજી રચિત 'શ્રી પ્રબંધ ચિંતામણિ'માં પણ આ તીર્થનો ઉલ્લેખ મળે છે. ગૂર્જર નરેશ સિધ્ધરાજ જયસિંહ, મંત્રી વસ્તુપાળ તેજપાળ, પેથડશાહ, સમરાશાહ જેવા શ્રેષ્ઠીઓ પણ આ તીર્થની યાત્રાએ આવ્યાના ઉલ્લેખો મળે છે. ૧૪મી સદીમાં શ્રી ધર્મઘોષસૂરિજીએ મંત્ર ગર્ભિત સ્તુતિની રચના કરીને શત્રુંજય ગિરિના જૂના કપર્દાયક્ષને પ્રતિબોધિત કર્યો હતો. પ.પૂ.આ. શ્રી વિજયોદયસૂરીશ્વરજી મ.સા. તથા પ.પૂ.આ. શ્રી વિજયનંદનસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના માર્ગદર્શન અને પ્રેરણાથી આ તીર્થનો અંતિમ ઉધ્ધાર વિ.સં. ૨૦૦૮ના મહા સુદ ૬ ના દિવસે આગમોદ્ધારક પ.પૂ.આ.શ્રી આનંદસાગરસૂરિજીના પટ્ટવિભૂષણ પ.પૂ.આ. શ્રી ચંદ્રસાગરસૂરિજીના સુહસ્તે થયો હતો. આ મંદિરની નજીકમાં બીજા સાત મંદિરો આવેલા છે.

તીર્થ દર્શન-૧૩

શ્રી ગિરનાર તીર્થ
(શ્રી નેમિનાથ ભગવાન)

સૌરાષ્ટ્રના જૂનાગઢની પાસે આવેલા ગિરનાર પર્વત વિશે શાસ્ત્રોમાં ઉજ્જયંતગિરી અને રૈવતગિરિ આદિ નામે ઉલ્લેખ મળે છે. આને નેમિનાથ પર્વત અથવા તો શત્રુંજયગિરીની પાંચમી ટૂંક પણ ગણવામાં આવે છે. પ્રથમ તીર્થકરના સમયથી ચરમ તીર્થકર સુધીના

સમયમાં અનેક ચક્રવર્તીઓ, રાજાઓ અને શ્રેષ્ઠીઓએ રૈવતાયલની યાત્રા કર્યાના ઉલ્લેખો મળે છે. એમ કહેવાય છે કે ભાવિ ચોવીસીમાં વીસ તીર્થકરો અહીં મોક્ષ મેળવશે. આ ગિરનાર તીર્થમાં શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની શ્યામ વર્ણની ૧૪૦ સે.મી. ઊંચી પદ્માસનસ્થ પ્રતિમા છે. નેમિનાથ ભગવાનના દીક્ષા કલ્યાણક, કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક અને નિર્વાણ કલ્યાણકથી પાવન આ ગિરિરાજનાં ગગનચુંબી શિખરો ભાવિકોના હૃદયને ભાવનાઓથી છલોછલ ભરી દે છે. નેમિનાથ ભગવાનની આ પ્રતિમા ગઈ ચોવીસીના તીર્થકર શ્રી સાગરના ઉપદેશથી પાંચમા દેવલોકના ઈન્દ્રએ ઘડાવી હતી એમ કહેવાય છે. આ પ્રતિમા ભગવાન નેમિનાથના સમય સુધી ઈન્દ્રલોકમાં રહી અને પછી શ્રીકૃષ્ણના ગૃહ મંદિરમાં હતી. દ્વારકા નગરી ભસ્મ થઈ ત્યારે શ્રી અંબિકાદેવીએ આ પ્રતિમાને સુરક્ષિત રાખી, રત્નાશાહની તપશ્ચર્યાથી પ્રસન્ન થયેલા અંબિકાદેવીએ રત્નાશાહને આપી. જેની ફરી પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી. વિ.સં. ૬૦૮માં કાશ્મીરના શ્રેષ્ઠી રત્નાશાહ અને અજિતશાહે અને તે પછી બારમી સદીમાં વસ્તુપાળ-તેજપાળ તથા સિધ્ધરાજના મંત્રી સજ્જનશાહે આનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યાના ઉલ્લેખો મળે છે. અનેક રાજાઓ, મંત્રીઓ અને શ્રેષ્ઠીઓએ જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યાના ઉલ્લેખો મળે છે. અહીં બીજા બે શ્વેતાંબર મંદિરો પણ મળે છે. આ દરેક મંદિરના શિખર પર, છત પર અને સ્તાંભો પર કરેલી શિલ્પકળા આહ્લાદક છે.

પ્રેષક : ચંદ્રકાંત દામજી શાહ (કે.ડી. શાહ) - અમદાવાદ
મો. ૯૪૨૩૩ ૯૦૦૦૭

બ્લડપ્રેશર વધી જાય છે, ડરનો સામનો કરવા કે ડરથી સલામત જગ્યાએ દોડી જવા માટે આ ફેરફારો અત્યંત જરૂરી છે. ડર ઓછો થતાં આ ફેરફારો નોર્મલ થાય છે.

માનસિક સ્ટ્રેસથી આ ફેરફારો કાયમી થાય છે. હાઈ બ્લડ પ્રેશરની બીમારી થાય છે, લોહીની ધમનીઓ (નસો) જાડી થાય છે, હૃદયના ધબકારા વારંવાર વધી જાય છે, હૃદયને લોહી ઓછું મળે છે.

૨. એમિગડેલા અને શ્વાસોચ્છવાસના અવયવો :

એમિગડેલા અને પેરાબ્રેકિયલ ન્યુક્લિયસ વચ્ચેના સંદેશાઓને લીધે શ્વાસોચ્છવાસની પ્રક્રિયા પર અસર થાય છે.

ટૂંક સમયના ડર વખતે શ્વાસોચ્છવાસની ગતિ વધે છે. આથી ઉર્જા માટે શરીરમાં જરૂરી ઓક્સિજન મળી રહે છે.

માનસિક સ્ટ્રેસથી દમનો હુમલો આવી શકે છે, શ્વાસ લેવામાં તકલીફ થાય છે.

૩. એમિગડેલા અને આંતરઘ્રાવી ગ્રંથિઓ (Endocrine Glands) :

એમિગડેલા તથા હાઈપોથેલામસના સંદેશા વ્યવહારને લીધે કોર્ટીસોલની માત્રા ખૂબ જ વધી જાય છે.

હાઈપોથેલામસ પિચ્યુટરી એડ્રિનલ ગ્રંથિના જોડાણથી કોર્ટીસોલ હોર્મોન લોહીમાં ભળે છે.

ટૂંક સમયના ડર માટે કોર્ટીસોલ જીવન બચાવે છે.

માનસિક સ્ટ્રેસથી કોર્ટીસોલનું પ્રમાણ વધારે રહે છે અને શારીરિક બીમારીઓ નોતરે છે. હાર્ટ એટેક, હૃદયની અન્ય બીમારીઓ, ડાયાબિટીસ, લકવો વગેરે થવાની શક્યતા રહે છે.

૪. એમિગડેલા તથા સ્નાયુઓ (Motor Response) :

વ્યક્તિના વ્યક્તિત્વ તથા એ વખતના સંજોગો પ્રમાણે ડરનો સામનો કરવો (Fight) કે સલામત જગ્યાએ દોડી જવું (Flight) એ વ્યક્તિ નક્કી કરે છે. એમિગડેલા તથા બ્રેઈન સ્ટેમમાં આવેલા પેરીએક્વિડક્ટ્સ એરીયા વચ્ચેના સંદેશાઓ દ્વારા આ પ્રતિક્રિયા થાય છે.

ટૂંક સમયના ડરમાં સ્નાયુઓમાં લોહીનું ભ્રમણ વધી જાય

છે. જેથી સામનો કરવા કે દોડી જવા માટે જરૂરી ઉર્જા મળી રહે છે.

માનસિક સ્ટ્રેસની પ્રતિક્રિયા સ્નાયુઓની બીમારી ઉત્પન્ન કરે છે. સ્નાયુઓ કળતર રહે છે, શારીરિક નબળાઈ લાગે છે. ટોનિક કે વિટામિન દ્વારા આ નબળાઈ દૂર થતી નથી.

૫. એમિગડેલા તથા નકારાત્મક લાગણીવાળા પ્રસંગોની લાંબા સમય સુધી યાદદાસ્ત (Traumatic Memories) :

એમિગડેલા તથા હીપોકેમ્પસ વચ્ચેના સંદેશાઓની આપ-લેના લીધે ભૂતકાળના દુઃખદાયક, નકારાત્મક પ્રસંગોની યાદ તાજી જ રહે છે. વર્ષો બાદ પણ જાણે આ પ્રસંગો તાજેતરમાં બન્યા હોય એમ ઊંડાણમાં યાદ આવે છે. વ્યક્તિ માનસિક તથા શારીરિક તકલીફો તાજેતરમાં ભોગવે છે તથા ડરની બીમારીના લક્ષણો વ્યક્તિમાં હાલ જોવા મળે છે.

● ડરની બીમારીમાં શારીરિક લક્ષણો :

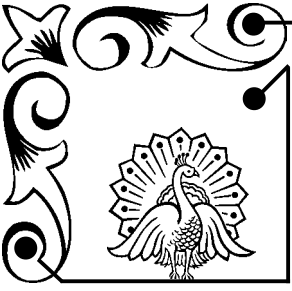
દર્દી શારીરિક લક્ષણો (હૃદયના ધબકારા વધી જવા, શ્વાસ રૂંધાવો, ગભરામણ થવી, માથું દુઃખવું, ચક્કર આવવા, છાતીમાં દુઃખાવો થવો વગેરે) ફરિયાદ કરે છે. વૈદ્યકીય શારીરિક તપાસ તથા લેબોરેટરી અને એક્સ-રે, સોનોગ્રાફી, ૨-ડી ઈકો વગેરે તપાસ નોર્મલ આવે છે. એટલે દર્દી તથા કુટુંબીજનો નવાઈ પામે છે. ડોક્ટર જ્યારે એમ અભિપ્રાય આપે છે કે શારીરિક બીમારી નથી પરંતુ માનસિક સ્ટ્રેસને લીધે બીમારી છે ત્યારે દર્દી તથા કુટુંબીજનો માનવા તૈયાર નથી થતા.

ઉપરોક્ત મનોવૈજ્ઞાનિક જાણકારીથી આપણે હવે સમજી શકીશું કે ડરની બીમારી કે સ્ટ્રેસની બીમારીમાં શારીરિક લક્ષણો શા માટે હોય છે. આપણા સમાજમાં શારીરિક લક્ષણો હોય તો આપણે બીમારી છે એમ સમજીએ છીએ. માનસિક લક્ષણો હોય તો એને આપણે બીમારીનું સ્વરૂપ આપતા નથી.

ડરની બીમારી કે સ્ટ્રેસની બીમારી પણ એક બીમારી છે. દર્દી બીમારીની કલ્પના કરતો નથી એમ સમજવું ખૂબ અગત્યનું છે.

(કમશ:)

મકાન ગમે તેટલું મોટું હોય, એનો દરવાજો તો નાનો જ હોવાનો! ગાડી ગમે તેટલી લાંબી હોય, એને જોડાયેલું એન્જિન તો નાનું જ હોવાનું! શરીર ગમે તેટલું મોટું હોય, એમાં ધબકી રહેલ હૃદય તો નાનું જ હોવાનું!
જીવનને સદ્ગુણોથી હર્યભર્યું બનાવી દેવું છે? એક નાનકડા સત્કાર્યથી એની શરૂઆત કરી દો. બની શકે કે સત્કાર્યનો ખૂલતો આ નાનકડો દરવાજો જ તમને સદ્ગુણોના વિરાટ મહેલમાં પ્રવેશ કરાવી દે!

આજીવન રક્તદાન - મૃત્યુ પછી ચક્ષુદાન, દેહદાન

કમલેશભાઈ બાબુભાઈ શાહ

જન્મ મરણના ફેરા કોઈ ટાળી શકે એમ નથી. અમરપટ્ટો આજસુધી કોઈ લખાવી લાવ્યું નથી અને ભવિષ્યમાં એવા કોઈ વર્તારો દેખાતા નથી. પણ સારા વાણી, વર્તન અને વ્યવહારથી સદ્ભાવના, સત્કાર્ય, માનવસેવા થકી મૃત્યુ પછી પણ માણસ ચિર સમય સુધી લોક હૃદયમાં અમર રહી શકે છે. ધારો તો એક સહેલો અને સરળ રસ્તો છે : આજીવન રક્તદાન અને મૃત્યુ બાદ ચક્ષુદાન - દેહદાન.

આ લેખમાં રક્તદાન ઉપર પ્રકાશ પાડીશું.

આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે આપણા શરીરનું અતિ મહત્વનું એક ઘટક છે “રક્ત.” આપણે જે શુદ્ધ - સાત્વિક ભોજન લઈએ છીએ તેનું પાચન થઈને રક્તમાં રૂપાંતર થાય છે અને ધમની - શીરાઓ વાટે આખા શરીરમાં પરિભ્રમણ કરી પ્રોટિન - વિટામિન્સ જેવી અસંખ્ય જીવન જરૂરી ઘટકો શરીરના અનંત કોષોને પહોંચાડે છે અને આપણું શરીર નિરંતર આજીવન કાર્ય કર્યા કરે છે.

ઘણીવાર, શરીરમાં કોઈ કારણોસર રક્ત બનવાની આ પ્રક્રિયા ધીમી પડી જાય ત્યારે... કે અકસ્માત વખતે શરીરમાંથી ઘણું રક્ત વહી જાય ત્યારે... કે ગંભીર ઓપરેશન દરમિયાન રક્તના બોટલ ચઢાવવા પડે ત્યારે... કે ક્યારેક પ્રસુતિ વખતે જે સ્ત્રીએ ખૂબ રક્ત ગુમાવ્યું હોય ત્યારે... કે પછી જન્મથી જ આ ખામી હોય જેને આપણે “થેલેસેમિયા” કહીએ છીએ, ત્યારે બહારથી અન્ય માણસનું રક્ત આપવાની જરૂર ઊભી થાય છે અને તો જ દર્દી બચી શકે છે. જો રક્ત ચઢાવવામાં ન આવે તો દર્દીનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે. પણ જો શરીરની બહારથી અન્યનું રક્ત મળી જાય તો પાછું ચેતનવંતુ થઈ જાય - નવજીવન મળી જાય છે. હવે જો કોઈ સ્વેચ્છાએ રક્તદાન કરે તો જ દર્દીને નવું જીવન મળે, નહિ તો મોત નક્કી જ છે.

વિજ્ઞાને ખૂબ ખૂબ પ્રગતિ કરી છે છતાં માનવ રક્તને જ્યાં સુધી આપણે કોઈ લેબોરેટરીમાં કે ફેક્ટરીમાં બનાવી નથી શક્યા, કુદરતે હજી આ મોનોપોલી પોતાની પાસે રાખી છે, ત્યાં સુધી આપણા ભાઈ-બંધુઓને બચાવવા આપણે સ્વૈચ્છિક રક્તદાન કરવું જ રહ્યું.

● રક્તદાનનું વિજ્ઞાન :

જો કોઈપણ વ્યક્તિને કમળો થયો હોય, એઈડ્સ હોય, સિક્કિલિસ હોય અથવા ડાયાબિટીસ હોય, બી.પી. હોય, હિમોગ્લોબિન ૧૨થી ઓછું હોય, ટી.બી., સંઘ્રહણી, માનસિક રોગ હોય કે કોઈપણ રોગની દવાઓ ચાલુ હોય તેવા સંજોગોમાં તમારી રક્તદાન કરવાની તૈયારી હોય છતાં ડોક્ટરો તમારું રક્ત સ્વીકારતા નથી.

● ફાયદાઓ :

- ★ રક્તદાતાએ આપેલ રક્તનું લેબોરેટરીમાં પરીક્ષણ કરવામાં આવે છે. જેથી બ્લડ ક્યા ગ્રુપનું છે અને હિમોગ્લોબિન કેટલું છે તે ખબર પડે છે. ઉપરાંત V.D.R.L., M.P., H.B.%, HIV, HEPATITIS-B, HEPATITIS-C જેવા રોગો છે કે નહીં તે પણ વિનામૂલ્યે પરીક્ષણ થઈ જાય છે. જેનો અંદાજિત ખર્ચો આજે રૂ. ૭૫૦/-થી રૂ. ૮૦૦/- જેટલો થવા જાય છે. આ પરીક્ષણમાંથી પાસ થાય તો જ આ રક્ત અન્ય દર્દીને આપવામાં આવે છે.
 - ★ રક્તદાનથી શરીરમાં નવા રક્તનું ઝડપથી ઉત્પાદન થાય છે. જેથી શારીરિક તંદુરસ્તી વધે છે, શરીર સ્ફુર્તિલું રહે છે.
 - ★ દર્દીને મોતના મુખમાં જતો બચાવી શકાય છે. એને જીવનદાન મળે છે અને આપણા ખરાબ કર્મો ખપી જઈ સારા કર્મોનો ઉદય થાય છે. એટલે કે તેનું પુણ્ય મળે છે.
 - ★ અન્નદાન, વસ્ત્રદાન, રૂપિયાનું દાન - આ બધા જ સારા દાન છે. પણ રક્તદાનની આ બધા સાથે તુલના ન થઈ શકે એવું ઊંચેરું દાન છે. માટે રક્તદાનને મહાદાન કહેવાયું છે. રક્તદાતાને તેનો જબરદસ્ત આત્મસંતોષ થાય છે અને એ તો જે રક્તદાન કરે એ જ અનુભવી શકે.
 - ★ બજારમાં જઈને રૂપિયાથી મનોબળ ખરીદી શકાતું નથી. રક્તદાન કરવાથી, પહેલા જે ડર લાગતો હતો તે નીકળી જાય છે અને મજબૂત મનોબળ આવે છે અને દ્રઢ થતું જાય છે. જે વ્યવહારિક જીવનમાં ઘણી જગ્યાએ કામમાં આવે છે.
- સામાન્ય રીતે પુષ્ટ વયની કોઈપણ (જાડી કે પાતળી)

મનના સંકલ્પ-વિકલ્પનું શું કહેવું?

એક અકળાયેલા માણસે સંકલ્પ કર્યો : 'જો આ મુસીબતોમાંથી બચી જઈશ તો મારું ઘર વેચીને એના પૈસા હું ગરીબોને આપી દઈશ.'

પછી મુસીબતો દૂર થઈ ગઈ અને સંકલ્પ પૂરો કરવાનો સમય આવ્યો. પણ આટલા બધા પૈસા આપી દેવા માટે તેનું મન માનતું નહોતું. આથી તેણે એક યુક્તિ કરી.

તેણે ઘરની કિંમત એક રૂપિયો જાહેર કરી અને સાથે એક બિલાડીની કિંમત દસ હજાર રૂપિયા રાખી. સાથે એવી શરત પણ રાખી કે, ખરીદનારે ઘર અને બિલાડી બંને એકસાથે ખરીદવાં પડશે.

એક ગ્રાહકે કિંમત ચૂકવી આપીને ઘર અને બિલાડી બંને ખરીદી લીધાં ને પેલા માણસે કોઈ ભિખારીને એક રૂપિયો દાન આપી દઈ પ્રતિજ્ઞા પાળ્યાનો સંતોષ લીધો.

મોટાભાગના લોકોનાં મન આ રીતે જ કામ કરે છે. તેઓ યુરુની સલાહનું પાલન કરવાનું નક્કી તો કરે છે, પણ એ સલાહનો પોતાને લાભ થાય એ રીતે મનફાવતો અર્થ ઘટાવે છે. જ્યાં સુધી તેઓ ખાસ સાધના દ્વારા આ ટેવમાંથી છૂટી ન જાય ત્યાં સુધી તેઓ કશું શીખી નથી શકતા.

- ઇદરીશ શાહ

NanoNine® Sudoku

રજનીકાંત પારેખ (૯૯૯૦ ૫૩૫૨૧)

સુડોકુ ક્રમાંક-૧૧૪૪અત્રે રજૂ કરવામાં આવેલ છે. તેના ચારે ભાગ ભરીને 'મંગલ મંદિર' કાર્યાલય પર તા. ૩૦-૦૯-૨૦૨૨ સુધીમાં મોકલી આપવા વિનંતી.

સુડોકુ ભરનારનું નામ : _____
 સરનામું : _____
 ફોન/મોબાઇલ : _____

A **ક્રમાંક - ૧૧૪૪** **B**

	7	9		8	6			
			1	3				9
5		3		7		8		
3		5	4					6
	9	2		6			8	
8				7	5			1
		4		3		1		8
9			6	5				
			8			6	4	

		8	6			9			7
				3	1		5	8	
3		5							1
					5	8	7	2	
	9	8		6			1	4	
	7	4	9						
7							6		4
	5	9		3	6				
8			2				9	5	

C **D**

7	6	4	2	1					
9					4			2	
			9			1	7		
6		2	3			4			
1			4	9	5				6
		5				7		3	
	4	8			3				7
	7			5					
					4	7	8	5	2

				9	5		6	1	
		5		4	7				8
		9	2			7			
	6		5			8		4	
5				8					9
9	3				1		5		
		1			2	4			
3			8	5			1		
4	7		6	9					

ઉકેલ :
ક્રમાંક - ૧૧૪૩

A

2	6	7	8	5	9	4	3	1
1	9	5	3	4	2	6	7	8
3	8	4	6	7	1	9	2	5
7	2	1	9	3	4	5	8	6
5	4	8	2	1	6	3	9	7
9	3	6	7	8	5	2	1	4
8	5	3	4	9	7	1	6	2
4	7	2	1	6	3	8	5	9
6	1	9	5	2	8	7	4	3

B

1	8	6	7	2	4	3	5	9
4	3	7	9	5	8	2	6	1
2	5	9	6	1	3	8	7	4
9	4	8	5	6	2	7	1	3
3	6	2	1	4	7	9	8	5
7	1	5	8	3	9	6	4	2
8	2	1	4	9	6	5	3	7
5	7	3	2	8	1	4	9	6
6	9	4	3	7	5	1	2	8

C

1	6	9	2	8	5	7	4	3
5	3	8	7	4	9	2	1	6
2	4	7	3	6	1	8	5	9
7	9	6	1	5	8	4	3	2
3	2	1	4	9	7	5	6	8
8	5	4	6	3	2	1	9	7
6	1	5	8	2	3	9	7	4
4	7	2	9	1	6	3	8	5
9	8	3	5	7	4	6	2	1

D

4	2	1	8	9	6	7	5	3
6	5	8	4	7	3	2	9	1
3	7	9	5	2	1	6	8	4
7	1	2	9	6	8	4	3	5
9	6	4	2	3	5	1	7	8
8	3	5	7	1	4	9	6	2
2	8	3	6	4	7	5	1	9
5	4	6	1	8	9	3	2	7
1	9	7	3	5	2	8	4	6

Mfg By: **Shree Balaji Metal Industries, Vasai.**
 AHMEDABAD: Authorised Distributors: Devam Enterprises : M. 96385 21024, 97245 00513
 MUMBAI: Authorised Distributors: Vasant Marketing: (+91) 98206 72501 / KK Associates: (+91) 93234 04736

NanoNine® શબ્દ રમત-૧૮૫નો ઉકેલ

	વ	જ	ન		આ	મ		પ	ર	ત	
અ	ર	જ		સ	વ	લ	ત		દ	ર	દ
ર	સ		શ		ક	મ		રા		ત	ડ
મા		મ	ર	જી			સુ	મ	ન		મ
ન	ફ	ર	ત		ન	ફો			સ	મા	જ
	જે	મ		અ			ના			પ	લ
સ	તી		ક	સ	ર	ત		ક્ષી	ણ		
ય			સ	ર	જ	ન	હા	ર		સી	તા
રા	મે	શ્વ	ર		ની	મ		સા	પુ	તા	રા
ય	ર	સ		જ	શ	ન		ગ	ચ્છ		જ
ર		ન	ર્ત	ન			આ	ર		સ	
	પા			ક	મ	ની	ય		પ	ર	વા

ઉત્તર મોકલાવનારના બાકી રહી ગયેલા નામો

માર્ચ-૨૦૨૨ • નેનો શબ્દ રમત-૧૮૦ • બધા સાચા ઉકેલ મોકલાવનારના નામ

- અરવિંદ ભટ્ટ - અમદાવાદ
- લીલાધર વિસરીયા - મુંબઈ
- લક્ષ્મીબેન ખત્રી - અમદાવાદ
- જ્યોતિ શાહ - અમદાવાદ
- સરલા શાહ - અમદાવાદ
- ઈન્દુબેન પટેલ - અમદાવાદ
- તૃપ્તિ સાવલા - અમદાવાદ
- રાજેન્દ્ર મહેતા - ગાંધીધામ

એપ્રિલ-૨૦૨૨ • નેનો શબ્દ રમત-૧૮૧ • બધા સાચા ઉકેલ મોકલાવનારના નામ

- અરવિંદ ભટ્ટ - અમદાવાદ
- ઈન્દુબેન પટેલ - અમદાવાદ
- દમયંતી દંડ - અમદાવાદ
- રિદ્ધિ મહેતા - ગાંધીધામ

મે-૨૦૨૨ • નેનો શબ્દ રમત-૧૮૨ • બધા સાચા ઉકેલ મોકલાવનારના નામ

- ઈન્દુબેન પટેલ - અમદાવાદ
- સરલા શાહ - અમદાવાદ
- સ્મિતા શાહ - અમદાવાદ
- નગીન શાહ - નાગપુર

જૂન-૨૦૨૨ • નેનો શબ્દ રમત-૧૮૩ • બધા સાચા ઉકેલ મોકલાવનારના નામ

- અરવિંદ ભટ્ટ - અમદાવાદ
- જ્યોતિ શાહ - અમદાવાદ
- લક્ષ્મીબેન ખત્રી - અમદાવાદ

- ઈન્દુબેન પટેલ - અમદાવાદ
- સાવિત્રી જેસરાણી - મુંબઈ
- નગીનભાઈ શાહ - નાગપુર
- હસમુખ દેઢિયા - અડાલજ

શબ્દ રમત : ૧૮૦, ૧૮૧, ૧૮૨, ૧૮૩ના ઉપયુક્ત સાચા જવાબ મોકલાવનારમાંથી લક્ષી ડ્રો કરતાં બે વિજેતાઓના નામ નીચે પ્રમાણે છે. તેમણે પોતાનું ઈનામ સમાજના પાલડી ખાતેના કાર્યાલયમાંથી મો. ૯૮૯૮૦ ૫૩૫૨૧ (સમય : સવારે ૯ થી ૧૨, સાંજે ૪ થી ૫) પર જાણ કરી મેળવી લેવા વિનંતી છે.

અરવિંદ ભટ્ટ - અમદાવાદ
સરલા શાહ - અમદાવાદ

NanoNine® Sudoku

ઉત્તર મોકલાવનારના બાકી રહી ગયેલા નામો

માર્ચ-૨૦૨૨ • સુડોકુ-૧૧૩૮ સાચા ઉકેલ મોકલાવનારના નામ

- જ્યોતિ શાહ - અમદાવાદ
- રાજેન્દ્ર મહેતા - ગાંધીધામ
- હેનીલ ગોગરી - અમદાવાદ
- બીનોય ગોગરી - અમદાવાદ
- નયના ગોગરી - અમદાવાદ
- ઈન્દુબેન પટેલ - અમદાવાદ
- જયંતીલાલ દેઢિયા - અમદાવાદ
- અરવિંદ ભટ્ટ - અમદાવાદ

એપ્રિલ-૨૦૨૨ • સુડોકુ-૧૧૩૯ સાચા ઉકેલ મોકલાવનારના નામ

- રિદ્ધિ મહેતા - ગાંધીધામ
- અવંતી દંડ - અમદાવાદ
- જ્યોતિ ગડા - અમદાવાદ
- બીનોય ગોગરી - અમદાવાદ
- નયના ગોગરી - અમદાવાદ
- હેનીલ ગોગરી - અમદાવાદ
- ઈન્દુબેન પટેલ - અમદાવાદ

મે-૨૦૨૨ • સુડોકુ-૧૧૪૦ સાચા ઉકેલ મોકલાવનારના નામ

- ડૉ. મૈત્રી જૈન - અમદાવાદ
- બીનોય ગોગરી - અમદાવાદ
- હેનીલ ગોગરી - અમદાવાદ
- નયના ગોગરી - અમદાવાદ
- સ્મિતા શાહ - અમદાવાદ
- ઈન્દુબેન પટેલ - અમદાવાદ

જૂન-૨૦૨૨ • સુડોકુ-૧૧૪૧ સાચા ઉકેલ મોકલાવનારના નામ

- સોનલ છેડા - અમદાવાદ
- દિનેશ વોરા - અમદાવાદ
- જ્યોતિ શાહ - અમદાવાદ
- ઈશા ગાલા - અમદાવાદ
- અરવિંદ ભટ્ટ - અમદાવાદ
- નેહલ મહેતા - અમદાવાદ
- હેનીલ ગોગરી - અમદાવાદ
- નયના ગોગરી - અમદાવાદ
- બીનોય ગોગરી - અમદાવાદ
- મિતેષ દેઢિયા - અમદાવાદ

સુડોકુ - ૧૧૩૮, ૧૧૩૯, ૧૧૪૦, ૧૧૪૧ના સાચા જવાબ મોકલાવનારોમાંથી લક્ષી ડ્રો અનુસાર ત્રણ વિજેતાઓ નીચે પ્રમાણે છે. તેમણે પોતાનું ઈનામ પાલડી ભવન ખાતેના કાર્યાલયમાંથી મોબાઈલ : ૯૮૯૮૦ ૫૩૫૨૧ (સમય સવારે ૯ થી ૧૨, સાંજે ૪ થી ૫) ફોન પર જાણ કરી મેળવી લેવા વિનંતી છે.

ઈન્દુબેન પટેલ - અમદાવાદ
બીનોય ગોગરી - અમદાવાદ
સોનલ છેડા - અમદાવાદ

વિશ્વસનીયતા અનુભવો

વી-ટ્રાન્સ (ઈન્ડિયા) લિ. સાથે સંચાલનની મજબૂત પ્રક્રિયાઓ, મજબૂત ઈન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર આધાર, વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિ, અત્યાધુનિક નિયોજન સાધનો અને તાલીમબદ્ધ તથા કટિબદ્ધ વ્યાવસાયિકો સાથે અખંડ લોજિસ્ટિક્સ સેવાઓ અનુભવો.

- વી- ટ્રાન્સ- ભારતભરમાં સરકેસ ટ્રાન્સપોર્ટ- પીટીએલ, એફટીએલ, ઓડીસી.
- વી- એક્સપ્રેસ- મલ્ટીમોડલ અને ઈ-કોમ એક્સપ્રેસ લોજિસ્ટિક્સ, જે 1 લાખથી વધુ સ્થળે સેવા આપે છે.
- વી- લોજિસ- સમર્પિત અને શોર્ડ ફેસિલિટીઝ સાથે પરિપૂર્ણ વેરહાઉસ સમાધાન.

મુખ્ય વાસ્તવિકતાઓ

વી-ટ્રાન્સ (ઈન્ડિયા) લિમિટેડ,
06, કોર્પોરેટ પાર્ક, વી એન પુરવ માર્ગ, ચેમ્બુર, મુંબઈ- 400 071.

☎ 9892644665 ✉ marketing@vtransgroup.com 🌐 www.vtransgroup.com

Other Divisions: V-Xpress
 V-Logis

જીવનમાં ડગલેને પગલે પ્રેરણા આપે એવું દૃષ્ટાંત-કથા સાહિત્ય

કુમારપાળ દેસાઈ	સ્વામી સચ્ચિદાનંદ	રોહિત શાહ
શ્રદાનાં સુમન 120	આપણી બોધકથાઓ 225	જીવનપંથ ઉજાળ પુ. 5 250
પ્રસન્નતાનાં પુષ્પો 120	મહાભારતની જીવનકથાઓ 180	પ્રસંગ અને પ્રેરણા 50
ક્ષણનો ઉત્સવ 150	ઉપનિષદ્દની કથાઓ અને ચિંતન 200	પ્રસંગની પરબ 50
જીવી જાણનારા 150	કચ્છીકથાઓ 140	પ્રસંગસૌરભ 50
માટીએ ઘડ્યાં માનવી 150	સૌરાષ્ટ્રનું શૂરાતન 150	પ્રસંગપીયૂષ 50
ફૂલની આંખે ઝાકળમોતી 80	કાન્તિકથાઓ 160	પુનિતપંથનાં પ્રવાસી 50
મંત્ર માનવતાનો 200	શહીદોની કાંતિગાથાઓ 260	આચાર્ય વિષ્ણુદેવ પંડિત
મંત્ર મહાનતાનો 200	વિદેશયાત્રાના પ્રેરક પ્રસંગો (પુરસ્કૃત) 170	ઋગ્વેદની નીતિકથાઓ 200
શીલની સંપદા 150	પૌરાણિક કથાઓ 200	અર્થવેદની સમાજકથાઓ 240
જીવનનું જવાહિર 150	મહેશ દવે	યજુર્વેદ-સામવેદ કથાઓ અને સૂક્તો 120
મનની મીરાત 150	પાંદડે પાંદડે જ્યોતિ 60	ઝવેરચંદ મેઘાણી
કેસરની ક્યારી 120	પાંદડે પાંદડે દીવા 60	માણસાઈના દીવા
કેસર અને કસ્તૂરી 120	પાંદડે પાંદડે પર્ણકુટિ 60	(રવિશંકર મહારાજના પ્રસંગો) 160
કેસર અને કુમકુમ 120	પાંદડે પાંદડે સંગીત 60	ગોવિંદ શાહ
જિંદગી ચાહુ છું તને 200	પાંદડે પાંદડે રેખા 60	20 પ્રેરણાત્મક પ્રસંગો 60
ક્ષણનો વૈભવ 180	પાંદડે પાંદડે કિરણ 60	55 પ્રેરણાત્મક વાર્તાઓ 190
હારું તે હું નહીં 260	પાંદડે પાંદડે મોતી 60	ભદ્રાયુ વછરાજાની
પરમનો સ્પર્શ 250	પાંદડે પાંદડે લીલા 60	ગાંધી વાસરિકા 400
	પાંદડે પાંદડે ટહુકો 60	
	પાંદડે પાંદડે પ્રીત 60	
વિધિનાં વહેણ 100	ચંદ્રહાસ ત્રિવેદી 100	વાત્તોમાં બોધ પ્રભાશંકર પટણી 100
ઈતિહાસધારા 100	અશોક હર્ષ 100	પ્રેરણા જિતુ તિરુપતિ 100
ધર્માત્મનાં ચરિત્રો 100	ગિજુભાઈ બધેકા 100	શ્રી અરવિંદ અને માતાજીને લગતી પ્રાસંગિકાઓ (અંગ્રેજી)
વાહ રે જીવન વાહ ! તારા ફૂલ-કાંટાળા રાહ 20	નીલા વસાણી 20	શ્યામ કુમારી, અનુ. ગિજુભાઈ દવે 105
કથાનિર્ઝરી 125	સાધ્વી તત્ત્વદર્શનાશ્રીજી મહારાજ 125	Tales That Enlighten
ધર્મબોધકથાઓ 22	અમૃતલાલ ગોપાણી 22	Prabhashankar patani, Trans. Maharshi M. Mehta 125
42 પ્રેરણાત્મક પ્રસંગો 60	ડૉ. આશિષ ચોકસી 60	કહાનિયાં કી વિરાસત પ્રભાશંકર પટણી, અનુ. ખ્યાતિ ખારોડ 120

ગૂર્જર સાહિત્યભવન
 રતનપોળનાકા સામે, ગાંધી માર્ગ,
 અમદાવાદ-380001,
 ફોન : 079-22149660,
 09227055777
 ઇ-મેઇલ : goorjar@yahoo.com

ગૂર્જર

ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય

ગૂર્જર સાહિત્ય પ્રકાશન
 102, લેન્ડમાર્ક બિલ્ડિંગ,
 ટાઈટેનિયમ સિટીસેન્ટર પાસે, સીમા હોલ સામે,
 પ્રહલાદનગર, અમદાવાદ-15
 ફોન : 079-26934340, 98252 68759
 ઇ-મેઇલ : gurjarprakashan@gmail.com
 વેબસાઇટ : www.gspbooks.com

If undelivered please return to :

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

શ્રી કચ્છી જૈન ભવન,

૪૩-૪૪, બ્રાહ્મણ મિત્રમંડળ સોસાયટી,
 નવચેતન હાઈસ્કૂલની સામે, પાલડી - એલિસબ્રિજ,
 અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૬.
 ફોન : (૦૭૯) ૪૮૯૦ ૬૦૦૧ થી ૬૦૦૬

To, _____